

SPIS TREŚCI

I. CZĘŚĆ OPISOWA

1. Przedmiot, cel i zakres opracowania, podstawa prawna. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązania z innymi dokumentami
2. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy
3. Przeznaczenie terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz dotychczasowe zagospodarowanie i użytkowanie
4. Skrócona charakterystyka geograficzna i środowiskowa obszaru opracowania na podstawie opracowania ekofizjograficznego i materiałów źródłowych
5. Obszary i obiekty podlegające ochronie oraz proponowane do objęcia taką ochroną a także tereny o szczególnych wartościach przyrodniczych i walorach krajobrazowych
6. Stan środowiska, jego zasoby, odporność na degradację i zdolność do regeneracji oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu
7. Analiza i ocena skutków dla środowiska, które mogą wynikać z realizacji projektowanego przeznaczenia terenu, w tym skutki wpływu na walory przyrodnicze i krajobrazowe obszarów występujących w zasięgu oddziaływania przedmiotowej zmiany planu zagospodarowania przestrzennego, rozwiązania ochronne
8. Problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody
9. Przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru
10. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska uwzględnione podczas opracowania dokumentu
11. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko
12. Rozwiązania alternatywne
13. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania
14. Podsumowanie i streszczenie
15. Bibliografia

II. ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE

1. PRZEDMIOT, CEL I ZAKRES OPRACOWANIA, PODSTAWA PRAWNA. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

Przedmiotem prognozy oddziaływania na środowisko jest określenie wpływu na środowisko analizowanego obszaru i jego sąsiedztwa działań wynikających z uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Równocześnie prognoza formułuje warunki realizacji projektowanych ustaleń planistycznych pozwalające na zachowanie równowagi przyrodniczej i minimalizację ewentualnych ujemnych skutków. Jest dokumentem sporządzanym równolegle z projektem planu.

Powstała w toku prac dokumentacja przeznaczona jest na potrzeby ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miasta Szczyrk obejmującego tereny stoków COS-u OPO Szczyrk w rejonie Góry Skrzyczne – uchwała Rady Miejskiej w Szczyrku Nr III/24/2019 z dnia 29 stycznia 2019 r. o przystąpieniu do sporządzenia niniejszego planu.

Uchwała obejmuje obszar ok. 59,7 ha, terenu położonego w Szczyrku, na stoku góry Skrzyczne, w obszarze istniejących tras narciarskich, wyciągów i kolei.

Celem opracowania planu jest poszerzenie i uregulowanie przebiegu istniejących tras narciarskich oraz realizacji niezbędnej infrastruktury, w tym infrastruktury do zaśnieżania stoków oraz wprowadzenie trasy rowerowej. Pozwoli to na dalszy rozwój ośrodka narciarskiego COS OPO. Inwestycja spowoduje poszerzenie oferty turystycznej Szczyrku oraz realizację przyjętych celów strategicznych miasta.

W ramach procedury opracowywania planu przewiduje się uzyskanie zgód na przeznaczenie gruntów leśnych na cele nieleśne.

Analiza wykazała zgodność przewidywanych rozwiązań z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk.

W okresie prac nad niniejszą prognozą nie było przepisów prawnych w sprawie szczegółowych warunków, jakim powinna odpowiadać prognoza oddziaływania na środowisko oraz metod ich sporządzania.

W niniejszej prognozie sporządzonej dla opracowywanego projektu planu uwzględniono wymagania wynikające z obowiązujących przepisów a przede wszystkim z art. 51 ust.2 oraz art. 52 ust 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2018 r. poz.2081 z późn. zm.), ze szczególnym uwzględnieniem wymagań określonych w uzgodnieniach zakresu i szczegółowości prognozy, które zostały zawarte w pismach:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach (pismo z dnia 16.05.2019 r. znak: WOOŚ.411.75.2019.AB),
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bielsku-Białej (pismo z dnia 15.05.2019 r. znak: ONS-ZNS.522.21.2019).

Niniejszy dokument, jak i sam projekt zmiany planu, uzupełniono i poprawiono zgodnie z zaleceniami Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach zawartymi w pismach: WOOŚ-BB.610.118.2019.AB.2 oraz WOOŚ.410.509.2019.AB z dnia 31.12.2019r., stanowiącymi odpowiedź na wniosek o uzgodnienie i zaopiniowanie.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Niniejsza prognoza jest wynikiem wielopłaszczyznowych analiz i szacowań zagadnień określonych w obowiązujących przepisach szczególnych na tle istniejących uwarunkowań ekofizjograficznych ze szczegółowością odpowiednią do tworzonego dokumentu. Sporządzając ją korzystano z dostępnych dokumentów i materiałów źródłowych sporządzonych przez specjalistów z wielu odrębnych dziedzin. Zaliczono tutaj tego typu dokumenty jak: polityki i strategie rozwoju, ekspertyzy, programy ochrony, ekofizjografie, raporty oddziaływania na środowisko, wyniki badań monitoringowych stanu środowiska itp. Wykorzystano także doświadczenie zawodowe oraz obserwacje przeprowadzone podczas wizji w terenie.

Na zlecenie COS wykonane zostało dodatkowe opracowanie: „Analiza oddziaływania na środowisko zadania inwestycyjnego pn. ‘Rozbudowa ośrodka w obrębie masywu Skrzycznego w COS-OPO w Szczyrku’ (Eko-Consult, Nowy Sącz 27.02.2020 r.).

3. PRZEZNACZENIE TERENU W MIEJSCOWYM PLANIE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ DOTYCHCZASOWE ZAGOSPODAROWANIE I UŻYTKOWANIE

Dotychczasowe zagospodarowanie i użytkowanie terenu

Teren planu wchodzi w skład istniejącego na północnych stokach Góry Skrzyczne ośrodka narciarskiego Centralnego Ośrodka Sportów. To teren lasów oraz polan śródleśnych.

Teren objęty projektem planu miejscowego zajmuje powierzchnię ok. 59,7 ha. Przecięty jest licznymi trasami zjazdowymi, wyciągami orczykowymi, wodociągami doprowadzającymi wodę do

naśnieżania stoków i siecią elektryczną, gęstą siecią dróg dojazdowych, stokowych szlaków leśnych i ścieżek. Bardzo wysoko sięga zabudowa.

Przeznaczenie w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego

Obszar planu objęty jest:

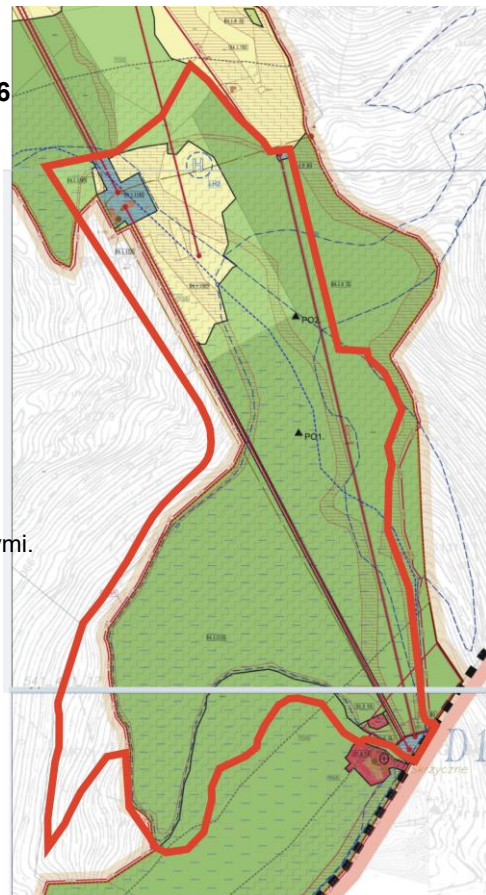
- dotychczas obowiązującym, zmienianym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk, przyjętym Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyrku Nr XXXIX/226/2006 z dnia 5 kwietnia 2006r (fragment)

Teren zawiera się w jednostce strukturalnej D

– kompleks Małego i Dużego Skrzycznego;

Obszar obejmuje tereny:

- **D1.3.UŁ – tereny zabudowy usługowej,**
Podstawowe przeznaczenie – zabudowa usługowa takie jak: stacje i urządzenia nadawcze, centrale telekomunikacyjne, z przynależnym zagospodarowaniem terenu.
- **D1.2.ZL, D4.1.6.ZL, D4.1.12.ZL, D4.1.21.ZL – tereny zieleni – zieleń leśna,**
Podstawowe przeznaczenie – rolnictwo, w tym: grunty orne, uprawy polowe, łąki, pastwiska, uprawy sadownicze, ogrodnicze wraz z występującą zielenią śródpolną, drogami i ścieżkami śródpolnymi, stałymi i sezonowymi wodami powierzchniowymi.
- **D1.1.10 RN, D4.1.13 RN – tereny rolnicze,**
Podstawowe przeznaczenie – rolnictwo, w tym: grunty orne, uprawy polowe, łąki, pastwiska, uprawy sadownicze, ogrodnicze wraz z występującą zielenią śródpolną, drogami i ścieżkami śródpolnymi, stałymi i sezonowymi wodami powierzchniowymi.
- **D1.1.9 KG, D4.1.11 KG – tereny kolei górskich,**
Podstawowe przeznaczenie – stacje kolei górskich, wraz z budynkami, obiektami inżynierskimi, z przynależnym zagospodarowaniem terenu.

- dotychczas obowiązującym, zmienianym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miasta Szczyrk – Góra Skrzyczne, przyjętym Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyrku Nr XVIII/93/2015 z dnia 24 listopada 2015 r. (fragment)

Obszar obejmuje teren D4. 2 USR – tereny sportu i rekreacji,

- położony jest w obszarze, dla którego nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (fragment)

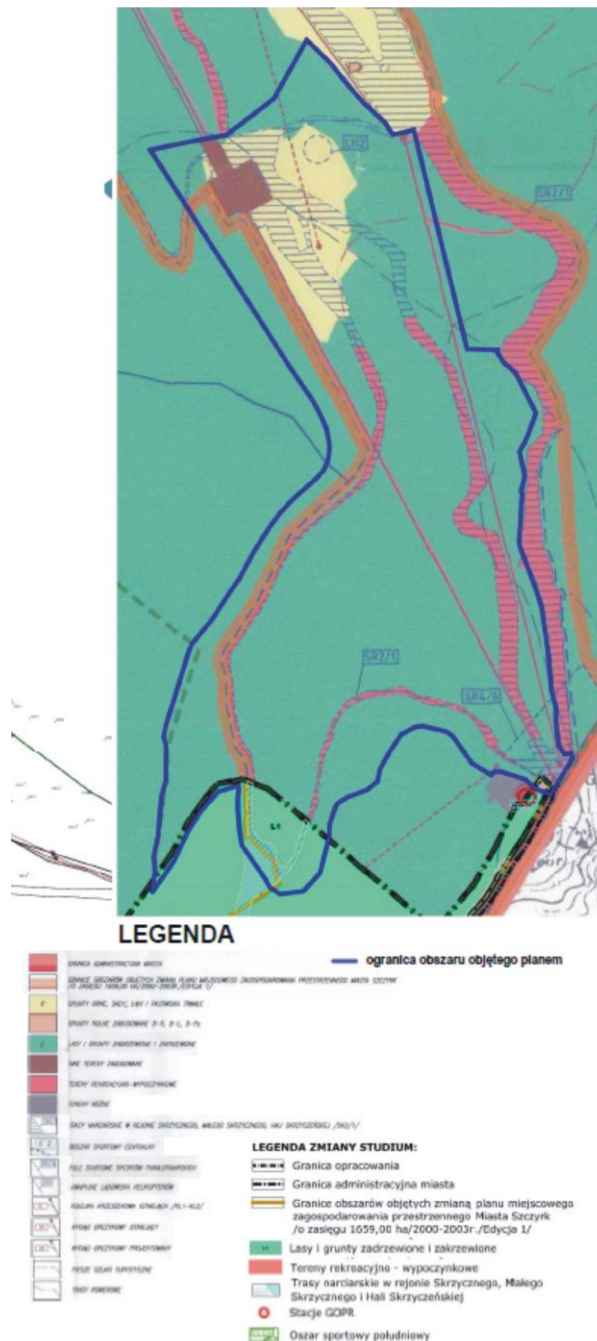

Przeznaczenie w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk teren objęty projektem planu miejscowego położony jest w obszarze:

- lasów i gruntów zadrzewionych i zakrzewionych,
- terenów rekreacyjno-wypoczynkowych - tras narciarskich w rejonie Skrzycznego, Małego Skrzycznego, Hali Skrzyczneńskiej,

Plan nie narusza zapisów obowiązującego studium.

Przeznaczenie terenu w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Realizacja planu (w przewadze poprzez zmianę obowiązujących) ma na celu:

- poszerzenie i uregulowanie przebiegu istniejących tras narciarskich,
- realizację niezbędnej infrastruktury, w tym infrastruktury do zaśnieżania stoków,
- umożliwienie realizacji ciągu rowerowego.

Powyższe działania służyć będą modernizacji oraz rozwojowi ośrodka narciarskiego COS Ośrodek Przygotowania Olimpijskiego.

Powierzchnia planu wynosi 59,7 ha.

Plan wyznacza w ramach § 15 do § 22:

teren sportów zimowych oznaczony na rysunku planu symbolem **USN 01**, o przeznaczeniu:

- 1) podstawowym: teren sportu i rekreacji;
- 2) dopuszczalnym:
 - a) obiekty okazjonalne tymczasowe nietrwale związane z gruntem, towarzyszące lub związane z funkcjami wypoczynku i rekreacji,
 - b) terenowe urządzenia sportu i rekreacji,
 - c) ciągi piesze, szlaki turystyczne,
 - d) trasy rowerowe,
 - e) zieleń urządzona,
 - f) instalacje sztucznego naśnieżania, odwodnienia i oświetlania tras narciarskich,
 - g) sieci, obiekty, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu:

- 1) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,001;
- 2) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,1;
- 3) maksymalna powierzchnia zabudowy: 5% powierzchni działki budowlanej;
- 4) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 95% powierzchni działki budowlanej;
- 5) maksymalna wysokość budynków: 4m;
- 6) geometria dachów: dachy jedno, dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia połaci dachowych od 15° do 45°;
- 7) nakaz realizacji elewacji budynków oraz infrastruktury technicznej w stonowanych odcieniach szarości,
- 8) zakaz grodzenia, za wyjątkiem tymczasowych ogrodzeń służących bezpieczeństwu użytkowania tras narciarskich;
- 9) realizacja oświetlenia tras narciarskich w sposób kierunkowy oświetlający wyłącznie trasy zjazdowe;
- 10) zakaz stosowania iluminacji obiektów,
- 11) nakaz ograniczenia wywozu mas ziemnych i wykorzystywania ich w pierwszej kolejności do ukształtowania terenu w rejonie danej inwestycji, bez znacznych zmian naturalnej rzeźby terenu i układu warstw gleby;
- 12) nakaz prowadzenia tras zjazdowych z maksymalnym wykorzystaniem naturalnej konfiguracji terenu dla zminimalizowania robót ziemnych, zmierzających do sztucznego kształtowania podłużnego i poprzecznego profilu trasy;
- 13) dopuszcza się organizację imprez masowych.

teren sportów zimowych oznaczony na rysunku planu symbolem **USN 02 do USN 07**, o przeznaczeniu:

- 1) podstawowym: tereny sportu i rekreacji - narciarskie trasy zjazdowe;
- 2) dopuszczalnym:
 - a) wyciągi narciarskie,
 - b) terenowe urządzenia sportu i rekreacji,
 - c) ciągi piesze, szlaki turystyczne,
 - d) trasy rowerowe,
 - e) zieleń urządzona,
 - f) instalacje sztucznego naśnieżania, odwodnienia i oświetlania tras narciarskich,
 - g) sieci, obiekty, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu:

- 1) zakaz zabudowy budynkami;
- 2) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 70% powierzchni działki budowlanej;
- 3) zakaz grodzenia, za wyjątkiem tymczasowych ogrodzeń służących bezpieczeństwu użytkowania tras narciarskich;
- 4) nakaz realizacji infrastruktury technicznej w stonowanych odcieniach szarości,
- 5) realizacja oświetlenia tras narciarskich w sposób kierunkowy oświetlający wyłącznie trasy zjazdowe;
- 6) zakaz stosowania iluminacji obiektów,
- 7) nakaz ograniczenia wywozu mas ziemnych i wykorzystywania ich w pierwszej kolejności do ukształtowania terenu w rejonie danej inwestycji, bez znacznych zmian naturalnej rzeźby terenu i układu warstw gleby;
- 8) nakaz prowadzenia tras zjazdowych z maksymalnym wykorzystaniem naturalnej konfiguracji terenu dla zminimalizowania robót ziemnych, zmierzających do sztucznego kształtowania podłużnego i poprzecznego profilu trasy;
- 9) dopuszcza się organizację imprez masowych.

tereny usług obsługi tras narciarskich, oznaczone na rysunku planu symbolami od **UT 01 do UT 03**, o przeznaczeniu:

- 1) podstawowym: usługi obsługi tras narciarskich:
 - a) stacje, trasy kolei linowych,
 - b) obiekty usług gastronomii;

- 2) dopuszczalnym:
 - a) obiekty zaplecza technicznego, administracyjnego, socjalnego,
 - b) budynki pomocnicze,
 - c) narciarskie trasy zjazdowe,
 - d) wyciągi narciarskie,
 - e) terenowe urządzenia sportu i rekreacji,
 - f) zieleń urządzona,
 - g) ciągi piesze, szlaki turystyczne,
 - h) trasy rowerowe,
 - i) dojścia, dojazdy, miejsca postojowe, place manewrowe,
 - j) instalacje sztucznego naśnieżania, odwodnienia i oświetlania tras narciarskich,
 - k) sieci, obiekty, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu:

- 1) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,001;
- 2) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 1,5;
- 3) maksymalna powierzchnia zabudowy: 50% powierzchni działki budowlanej;
- 4) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 30% powierzchni działki budowlanej;
- 5) maksymalna wysokość budynków: 15m;
- 6) geometria dachów: dachy jedno, dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia połaci dachowych od 15° do 55°.
- 7) nakaz realizacji elewacji budynków oraz infrastruktury technicznej w stonowanych odcieniach szarości,
- 8) zakaz stosowania iluminacji obiektów.

tereny kolei linowych, oznaczone na rysunku planu symbolami od TK 01 do TK 04, o przeznaczeniu:

- 1) podstawowym:
 - a) dla terenu **TK 02**: koleje linowe, wyciągi narciarskie,
 - b) dla terenów **TK 01, TK 03, TK 04**: koleje linowe, wyciągi narciarskie, narciarskie trasy zjazdowe przechodzące pod koleją linową;
- 2) dopuszczalnym:
 - a) trasy rowerowe,
 - b) zieleń nieurządzona,
 - c) instalacje sztucznego naśnieżania, odwodnienia i oświetlania tras narciarskich,
 - d) dojścia, dojazdy,
 - e) sieci, obiekty, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu:

- 1) zakaz zabudowy budynkami;
- 2) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 70% powierzchni działki budowlanej;
- 3) zakaz grodzenia, za wyjątkiem tymczasowych ogrodzeń służących bezpieczeństwu użytkowania tras narciarskich;
- 4) realizacja oświetlenia tras narciarskich w sposób kierunkowy oświetlający wyłącznie trasy zjazdowe.
- 5) nakaz realizacji infrastruktury technicznej w stonowanych odcieniach szarości.

tereny infrastruktury technicznej-telekomunikacyjnej, oznaczone na rysunku planu symbolami od IT 01 do IT 02, o przeznaczeniu:

- 1) podstawowym:
 - a) dla terenu **IT 01**: stacja bazowa telefonii komórkowej,
 - b) dla terenu **IT 02**: stacje i urządzenia nadawcze, centrale telekomunikacyjne;
- 2) dopuszczalnym:
 - a) budynki pomocnicze,
 - b) trasy rowerowe,
 - c) dojścia, dojazdy, miejsca postojowe, place manewrowe,
 - d) zieleń urządzona, izolacyjna,
 - e) inne sieci, obiekty, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu:

- 1) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,001;
- 2) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,5;
- 3) maksymalna powierzchnia zabudowy: 50% powierzchni działki budowlanej;
- 4) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 40% powierzchni działki budowlanej;
- 5) maksymalna wysokość budynków: 6 m;
- 6) geometria dachów: dachy płaskie, jedno-, dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia połaci dachowych od 30° do 55°,
- 7) nakaz realizacji infrastruktury technicznej w stonowanych odcieniach szarości,
- 8) zakaz stosowania iluminacji obiektów.

tereny rolnicze, oznaczone na rysunku planu symbolami od R 01 do R 05, o przeznaczeniu:

- 1) podstawowym: teren rolniczy;
- 2) dopuszczalnym:
 - a) dojścia, dojazdy, miejsca postojowe, place manewrowe,
 - b) ciągi piesze, szlaki turystyczne,
 - c) trasy rowerowe,
 - d) zieleń urządzona,
 - e) sieci, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania terenu:

- 1) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 40% powierzchni działki budowlanej;
- 2) nakaz realizacji infrastruktury technicznej w stonowanych odcieniach szarości.

tereny lasów, oznaczone na rysunku planu symbolami od ZL 01 do ZL 14, o przeznaczeniu:

- 1) podstawowym: lasy;
- 2) dopuszczalnym:
 - a) nieutwardzone ciągi piesze, trasy rowerowe niewymagające wycinki drzewostanu,
 - b) obiekty i urządzenia służące celom gospodarki leśnej.

Zasady zagospodarowania terenu:

- 1) zachowanie i ochrona istniejących lasów;
- 2) prowadzenie gospodarki leśnej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach.

tereny dróg rowerowych, oznaczone na rysunku planu symbolami od KDR 01 do KDR 04, o przeznaczeniu:

- 1) podstawowym: droga rowerowa;
- 2) dopuszczalnym:
 - a) dojścia,
 - b) zieleń urządzona,
 - c) sieci, urządzenia infrastruktury technicznej.

Zasady zagospodarowania terenu: szerokość w liniach rozgraniczających: 1,5m.

Bilans form przeznaczenia terenu:

FORMA PRZEZNACZENIA TERENU	POW. [ok. w %]
USN	28,2
UT	2,0
TK	8,9
IT	0,2
R	3,8
ZL	56,3
KDR	0,6

Poza wyżej wymienionymi funkcjami w projekcie planu ustalono:

- zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
- zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
- zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- wymagania dotyczące potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
- granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych,
- zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
- szczegółowe warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy,
- szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym,
- sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

Wiele z nich jest przytaczanych w dalszej części niniejszej prognozy.

W ramach rozdziału 7 dokonano analizy i oceny skutków dla środowiska.

4. SKRÓCONA CHARAKTERYSTYKA GEOGRAFICZNA I ŚRODOWISKOWA OBSZARU OPRACOWANIA NA PODSTAWIE OPRACOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNEGO I MATERIAŁÓW ŹRÓDŁOWYCH

Położenie

Położenie Szczyrku w Polsce
i Powiecie Bielskim

Miasto Szczyrk położone jest w dolinie rzeki Żylicy, w południowej części woj. śląskiego, w powiecie bielskim – ok. 15 km na południe od Bielska-Białej i 17 km od Żywca.

Szczyrk sąsiaduje z gminami Bielsko-Biała, Brenna, Buczkowice, Lipowa, Wilkowice oraz Wisła. Powierzchnia miasta wynosi 39,1 km², przy długości ok. 8 km w ramach doliny rzeki Żylica.

Przedsięwzięcie obejmuje północne stoki góry Skrzyczne (1257 m.n.p.m.) – od szczytu do Hali Skrzyczneńskiej.

Geomorfologia i geologia

Miasto i Gmina Szczyrk położona jest w obrębie utworów fliszu karpackiego (piaskowce i łupki z dodatkiem zlepieńców, margli i wapieni). W części S-W i W miasta zalegają piaskowce godulskie wieku kredowego, w części E miasta leżą piaskowce krośnieńskie.

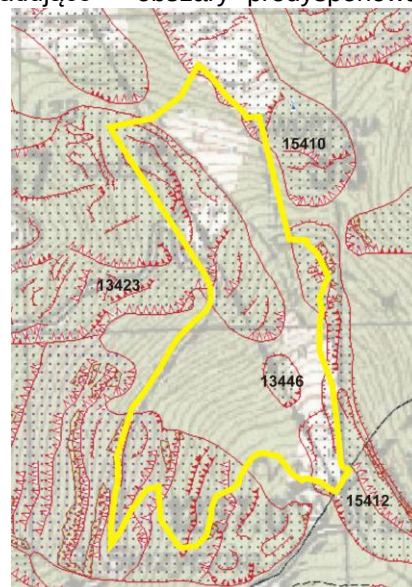
W dolinie rzeki Żylicy, w pasie o szerokości 200 – 300 m, koncentrują się utwory żwirowo – piaszczyste.

Beskid Śląski ma charakter jednolitej wyspy górskiej o wyrównanych liniach grzbietów, o wysokościach dochodzących do 1200 m. Charakteryzuje się dużą zwartością i masywnością bloków skalnych, zbudowanych z piaskowców godulskich i istebniańskich (w części północnej) oraz magurskich (w części południowej). Na północy ten wał górski obniża się wysokim progiem ku Pogórzcu Śląskiemu.

Obecnie na rzeźbę wpływ mają: proces nadbudowywania dolin rzecznych przez osady powodziowe, procesy wietrzenia, głównie chemicznego, procesy osuwania, spęływania i splukiwania stoków. Erozja w górach ma najistotniejszy wpływ na obecnie przebiegające procesy rzeźbotwórcze oraz ma przełożenie w postaci akumulacji materiału na przedpolu. W obrębie dolin i na stokach powszechnym jest spęływanie pokrywy zwietrzelinowej oraz ruchy osuwiskowe.

W Beskidzie Śląskim występują wychodnie skalne i jaskinie, w tym największe jaskinie fliszu karpackiego. W obszarze gminy Szczyrk znajduje się 5 udokumentowanych jaskiń: Pajęcza, w Jaworzynie, „u Jakubca”, Lodowa, „Ali Baby” w Klimczoku. Wg dostępnych danych (Speleoklub Beskidzki) liczba jaskiń wynosi 347.

Na terenie miasta Szczyrk występują obszary o niekorzystnych warunkach geologiczno-inżynierskich, na których występują zjawiska geodynamiczne zwane ruchami masowymi ziemi. Występują tu liczne osuwiska czynne, ustabilizowane i nieczynne oraz sąsiadujące - obszary predysponowane do wystąpienia ruchów masowych.

Na przedmiotowym obszarze występują osuwiska, wykazane w ramach SOPO jako:

- **nr 13423** – fragment dużego (239,9 ha) osuwiska złożonego zmiennego, ogólnie nieaktywnego, w ramach którego fragment jest osuwiskiem aktywnym okresowo (obrywy skalne). Znajduje się tu bardzo dużo rumoszu skalnego oraz struktur wewnątrz-osuwiskowych (skarp, rowów, progów).
- **nr 13446** – zsuw o pow. 1,4 ha,
- **nr 15410** – niewielki fragment osuwiska nieaktywnego o pow. całkowitej 32,5 ha,
- **nr 15412** – niewielki fragment osuwiska nieaktywnego, o pow. całkowitej 18,6 ha, położonego w połowie na terenie gminy Lipowa.

Na terenie miasta Szczyrk udokumentowane złoża kopalin występują w postaci odkrywek: piaskowca (Salmopol, nieczynna), gliny (Groniczek, do produkcji cegły palonej).

W rejonie objętym planem miejscowym nie eksploatuje się żadnych surowców mineralnych.

Miasto w przewadze położone jest na wysokości ok. 460 – 600 m.n.p.m. Różnica wysokości całości terenu zabudowanego wynosi ok. 440 m, gdyż zabudowania spotyka się też znacznie wyżej, aż do ok. 900 m.n.p.m. Obserwuje się ekspansję miasta na stoki górskie.

Od północy i północnego zachodu szczyrk otoczony jest grupą górską Klimczoka – Magura (1095 m), Klimczok (1119), Trzy Kopce (1060). W kierunku zachodnim od Przełęczy Karkoszczonek otaczają Szczyrk: Beskid (850), Kotarz (965), Grabowa (905) do Przełęczy Salmopol. Na południu wznoszą się: Malinów (1095), Malinowska Skała (1150), Małe Skrzyczne (1201), Skrzyczne (1257), Hala Jaworzyna, Skaliste (864).

Przedmiotowy obszar położony jest w obrębie północno-zachodnich stoków szczytowych partii góry Skrzyczne.

Wysokości bezwzględne obszaru wynoszą od ok. 835 do 1246 m.n.p.m., co daje wysokość względną ok. 411 m.

Utwory czwartorzędowe stoków reprezentują pokrywy zwietrzelinowe, koluwalne i deluwialne wieku plejstocénskiego i holocénskiego.

Teren planu pokrywają głównie gleby szkieletowe pochodzenia wietrzeniowego, związane z fliszem karpackim.

Hydrogeologia

Poziom wód przedczwartorzędowych związany jest z godulskimi warstwami piaskowców i występuje w porach i szczelinach. Warstwy godulskie zasilane są infiltracyjnie. Wodonośność tych utworów jest duża.

Wody czwartorzędowe związane są z osadami żwirowo – piaszczystymi o dużej miąższości w dolinie Żyłicy.

Zgodnie z „Mapą obszarów głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony w skali 1: 500 000” pod red. A.S Kleczowskiego na terenie miasta Szczyrk ma swój zasięg **kredowy LZWP nr 348 – Zbiornik Godula (Beskid Śląski), dawniej GZWP**. To zbiornik o powierzchni ok. 370km², który posiada wydajność potencjalną otworu studziennego powyżej 70 m³/h, wydajność ujęcia powyżej 10 000 m³/d, przewodność powyżej 10 m²/h oraz jakość wody I klasy. Zbiornik należy do fliszowych, o charakterze szczelinowo-porowym ośrodka. Dominują w nim wody

WIATRY

Składnik warunków atmosferycznych mający znaczny wpływ na kształtowanie klimatu miejscowego, zanieczyszczenie powietrza oraz urbanistykę i architekturę.

Na obszarze Szczyrku przeważają wiatry z kierunków S, W i S-W (30 %) o średniej rocznej prędkości 2 m/s. Występują, szczególnie w okresie wiosennym wiatry halne (40%). Ciche stanowią 27% obserwacji. Na wiatry narażone są szczególnie szczyty i stoki oraz odsłonięte tereny pogórza.

Do wysokości 500 m.n.p.m. Szczyrk charakteryzuje bioklimat łagodnie bodźcowy. Korzystny wpływ mają kompleksy leśne, które łagodzą klimat, także poprzez osłabienie oddziaływania wiatru.

Charakterystyka urbanistyczno-kulturowa

Obszar miasta Szczyrk jest użytkowany w następujący sposób:

- lasy – 67,7 %,
- użytki rolne – 25,1 %,
- osadnictwo – 7,0 %,

Gęstość zaludnienia wynosi ok. 144 os / km².

Żadna ze stref konserwatorskich nie obejmuje obszaru opracowywanego planu.

Teren nie znajduje się w obszarze objętym nadzorem archeologicznym.

W obszarze opracowania i bezpośrednim sąsiedztwie nie znajdują się obiekty wpisane do rejestru zabytków oraz objęte ochroną konserwatorską, wpisane do ewidencji zabytków, obszary zabytkowe.

Krajobraz Szczyrku to głównie krajobraz kulturowy, związany z gospodarczą działalnością człowieka. Szczyrk jest miejscowością typowo turystyczną.

Infrastruktura zlokalizowana w obrębie północnych stoków góry Skrzyczne związana jest od połowy ubiegłego wieku w przewadze z Centralnym Ośrodkiem Sportu. W latach 50-tych powstała kolej krześlkowa, następnie w latach 60-tych – wyciągi orczykowe na Dolinach. Na Hali Jaworzyna (920 m.n.p.m.) znajduje się stacja pośrednia kolei linowej, prowadzącej ze Szczyrku na Skrzyczne.

Obszar objęty planem obejmuje też telewizyjną wieżę przekaźnikową wraz z towarzyszącym obiektem, wchodzące w skład Radiowo-Telewizyjnego Ośrodka Nadawczego. Obiekty powstały w 1992 r. Metalowa wieża ma 87 m wysokości i posadowiona jest na wysokości 1248 m.n.p.m. Anteny zawieszone są na wysokości 68 m (4 anteny radiowe, każda o mocy 10 kW) oraz 82 m (4 nadajniki TV: 2 x 100 kW, 1 x 60 kW, 1 x 1,5 kW).

Charakterystyka krajobrazowa

Teren miasta charakteryzuje się bardzo urozmaiconą rzeźbą terenu, na którą składają się wzgórza Beskidu Śląskiego, porozdzielane głębokimi dolinami potoków z centralną doliną rzeki Żylicy. Obszar miasta Szczyrk pozostaje w ścisłym związku krajobrazowym z otaczającymi pasmami Beskidu Śląskiego. Lokalizacja miasta w głębokiej i wąskiej dolinie Żylicy tworzy w miarę zwarty układ liniowy krajobrazu kulturowego – związanego z osadnictwem i działalnością człowieka. Zaliczyć należy do niej także działania

związane z zagospodarowaniem turystyczno – sportowo – rekreacyjnym ulokowanym poza dolinami – na zboczach oraz w obrębie otaczających szczytów. Szczyty powiązane są licznymi szlakami turystycznymi.

Urozmaicony krajobraz Beskidu Śląskiego charakteryzują wielkie połacie lasów poprzerywane polanami, halami, polami uprawnymi i osiedlami, a z górskich szczytów roztaczają się rozległe panoramy

W granicach miasta znajduje się kilka ośrodków narciarskich wyposażonych w wyciągi lub kolejki górskie.

W budownictwie zanikają cechy regionalizmu, które powinny być kontynuowane.

Walory krajobrazowo – widokowe Szczyrku i jego okolicy należą do bardzo wysokich i powinny podlegać najwyższej ochronie. Rejon Beskidów jest niewątpliwie jednym z najpiękniejszych terenów górskich w naszym kraju.

Do obszarów o szczególnych walorach widokowo – krajobrazowych należy m.in. Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego.

Góra Skrzyczne, wraz z samym jej szczytem, jest bardzo atrakcyjna widokowo. Jest węzłem atrakcyjnych widokowo i panoramicznie szlaków turystycznych.

Charakterystyka przyrodnicza

LASY

Poza poniższym opisem w rozdziale V. zamieszcza się dane z „Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2018r. do 31 grudnia 2027r.” oraz sporządzonej do niego „Prognozy oddziaływania na środowisko...” (BULiGL, 2017).

Obecne zbiorowiska leśne są pozostałością XIX-wiecznych sztucznych nasadzeń materiałem obcego pochodzenia. Zespoły leśne obrębu Szczyrk (omówione szczegółowo w ramach opracowania ekofizjograficznego):

- żyzna buczyna karpacka,
- jaworzyna karpacka,
- kwaśna buczyna górska,
- zachodniokarpacka świerczyna górnoreglowa,
- sudecka świerczyna górnoreglowa,
- dolnoreglowy bór jodłowo – świerkowy.

Obszar zajmowany przez gminę Szczyrk charakteryzuje się piętrowym układem roślinności, gdzie wyróżnić można następujące piętra: pogórza (pomiędzy 450 – 500 m.n.p.m.), regla dolnego (pomiędzy 500 - 1100 m.n.p.m.), regla górnego (powyżej 1100 m.n.p.m.).

Dla każdego z pięter wysokościowo – klimatycznych występuje las w innym typie:

- w piętrze pogórza - podgórski łęg jesionowy, nadrzecznica olszynka górska oraz dolnoreglowy świerkowy bór na torfie – w dolinach potoków
- w piętrze regla dolnego – świerczyny pochodzenia wtórnego, lasy bukowe, jaworzyna górska (rzadziej jaworzyna karpacka), bór jodłowo - świerkowy

Buczyny Beskidu Śląskiego reprezentowane są przez dwa zespoły: kwaśną buczynę górską oraz żyzną buczynę karpacką. Kwaśne buczyny zajmują zwykle przygrzbietowe partie stoków, miejscami tworząc rozległe, kilkuhektarowe powierzchnie. Żyzne buczyny występują głównie na stokach o ekspozycji północnej, północno-wschodniej i wschodniej. Największe i najlepiej zachowane powierzchnie tego zespołu występują na Buczniku, Czantorii, Szyndzielni i Błatnej.

- w piętrze regla górnego (powyżej 1100 m.n.p.m.) – świerczyny górnoreglowe (najlepiej wykształcone na Baraniej Górze)

Lasy porastają w przewadze gleby brunatne, głównie kwaśne i bielcowe oraz opadowoglejowe. Nie posiadają nadzwyczajnego bogactwa florystycznego. Lasy Nadleśnictwa Bielsko mają w przewadze funkcję ochronną. Funkcja gospodarcza stanowi ułamek procenta. Główną kategorią ochronności jest wodochronność lasów trwale uszkodzonych na skutek działalności przemysłu, także w miastach i wokół miast.

Las jako zbiorowisko roślin charakteryzuje się dużą zdolnością retencjonowania wody. Natomiast lasy górskie, z racji bardzo dużego spływu, mają mniejszą zdolność retencjonowania.

Lasy Beskidu Śląskiego to głównie (około 70%) monokultury świerkowe, które występują w obszarze analizy, chorują i wymagają pilnej „przebudowy”.

Nadleśnictwo wchodzi w skład Leśnego Kompleksu Promocyjnego - „Lasy Beskidu Śląskiego”. Został on utworzony Zarządzeniem nr 30 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dn., 19.12.1994 r. (ZO-72-15/94). LKP „Lasy Beskidu Śląskiego” składa się z lasów Nadleśnictw: Bielsko, Wisła, Ustroń i Węgierska Górka. W przeważającej części są to tereny Beskidu Śląskiego, małe fragmenty należą do Beskidu Małego i Żywieckiego, a także Pogórza Śląskiego. Łączna powierzchnia LKP wg w/w Zarządzenia

wynosi 39 780 ha.

Nadleśnictwo Bielsko nie przewiduje zalesień w Planie Urządzenia Lasu.

Na terenie Szczyrku lasy stanowią 68,9% powierzchni miasta, są to w całości lasy ochronne. Dominują: las mieszany górski (47,4%) i las górski (36,4%), o przewadze drzewostanów świerkowych (71,9%), bukowych (18,2%) z domieszką dębu i jodły, sosnowych (8,8%).

Stoki góry Skrzyczne położone są w obszarze Nadleśnictwa Bielsko, w leśnictwie Skalite, które obejmuje pow. 793,64 ha. Wg PUL stoki objęte są fragmentami oddziałów nr: 131, 141, 142, 148, 4 i 5.

W związku z nadzwyczajnymi walorami turystycznymi większości obszaru Nadleśnictwa w rejonach szczególnie wykorzystywanych w celach rekreacyjnych: nartostrady, szlaki turystyczne, parkingi, wyznaczono 2 strefy zagospodarowania rekreacyjnego A –intensywnego zagospodarowania, B – masowego wypoczynku ludności.

W obszarze leśnictwa Skalite zostało dotychczas wyłączonych z produkcji leśnej (pod wyciągi narciarskie i nartostrady) – 13,18 ha użytków leśnych. Potrzeby związane z odlesieniem obszaru zostały opisane w kolejnych rozdziałach.

Na analizowanym obszarze stoków Góry Skrzyczne dominują drzewostany świerkowe. Od strony zachodniej obszar częściowo obejmuje większy kompleks buczyny. Buk jest także spotykany w rejonie Hali Jaworzyna (na południe i na północ). To bór wysokogórski z lokalnymi młakami i torfowiskami, pokrywający rumowiska piaskowcowe.

Na południowym wschodzie zbocza Skrzycznego obszar planowanej inwestycji graniczy z wymierającym świerczynami (w trakcie wycinki).Licznie występuje jarzab zwyczajny, brzoza zwyczajna oraz niskie zarośla wierzby.

Strona południowo zachodnia jest zajęta przez nasadzenia buka, modrzewia oraz kosodrzewiny.

W środkowej części odcinka zaczynają się nasadzenia świerczyn. W warstwie runa dominują rozległe borówczyska i ziołorośli z licznie reprezentowanym chronionym gatunkiem goryczki trojeściowej.

FLORA I FAUNA

Pod kątem faunistycznym obszar gminy Szczyrk zasiedla ok. 200 gatunków kręgowców, w tym: 25 gatunków ssaków, 134 gatunki ptaków, 5 gatunków gadów, 9 gatunków płazów, 12 gatunków ryb.

Na szczególną uwagę zasługują ssaki dawnej puszczy karpackiej, m. In.: borsuk, lis, wilk, jeleń, sarna, dzik. Dokładniejsze omówienie gatunków zawarte jest w opracowaniu ekofizjograficznym. **Natomiast szczegółowe rozpoznanie występujących w obszarze gatunków nastąpi w ramach badań sporządzonych na etapie przygotowania „Raportu o oddziaływaniu ww. inwestycji na środowisko”. Na ww. etapie oceny oddziaływania na środowisko konieczne będzie wykonanie szczegółowych badań przyrodniczych obejmujących cały okres wegetacyjny roślin.**

Beskid Śląski charakteryzuje się największą ilością jaskiń w obrębie polskich Karpat Zewnętrznych. Największa z tych jaskiń znajduje się w Trzech Kopcach. (długość 947,5 m). Liczne są wychodnie skalne. **Dwie z Jaskiń znajdują się w obszarze projektu planu. Zostały omówione odrębnie.**

Większość terenu Szczyrku wchodzi w skład Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego i jego otuliny, co wprowadza szereg ograniczeń w zagospodarowaniu stanowi element ochrony tutejszej flory i fauny. Obszary podlegające ochronie prawnej opisane zostały w ramach rozdziału 5.

Samą okolicę Szczyrku uznaje się pod względem przyrodniczym za mało atrakcyjną. Duże powierzchnie zajmują liczne wiatrołomy.

Ogólnie analizowany teren charakteryzuje się niską bioróżnorodnością.

Fragmenty obszaru stanowiące obecnie istniejące trasy narciarskie (FIS i Kaskada) stanowią łąki górskie, gdzie prowadzi się okresowo sztuczne wysiewy traw. Pozostałe zbiorowiska roślinne to lasy i zadrzewienia.

Obszar zdominowany jest przez sztuczne nasadzenia lasów świerkowych (głównie drzewostan młody i o średnim wieku), w wyższych położeniach kosodrzewiny. Występują zbiorowiska z domieszką buka, sporadycznie jarzab pospolity.

Powiązania przyrodnicze

Istotną funkcję pełnią tzw. korytarze ekologiczne, którym jest w przypadku Szczyrku są: dolina rzeczna Żylicy oraz jej dopływ oraz obszary leśne. Umożliwiają one funkcjonowanie istotnych powiązań ekologicznych.

Krajowa sieć ekologiczna ECONET - POLSKA

Inicjatywa utworzenia europejskiej sieci ekologicznej ECONET zgłoszona na Konferencji w Maastricht w 1993r. została w Polsce podjęta i zrealizowana w roku 1995 (Liro 1995). Jest to system obszarów, których walory stanowią o dziedzictwie przyrodniczym Europy. Są one powiązane przestrzennie i funkcjonalnie oraz objęte różnymi formami ochrony przyrody wzajemnie się uzupełniającymi. Zadaniem ECONET jest integrowanie obszarów chronionych wyróżnionych na podstawie różnych konwencji. Sieć ECONET-POLSKA pokrywa 46% kraju. Składa się z obszarów węzłowych i łączących je korytarze ekologicznych. Wyznaczono ogółem 78 obszarów węzłowych (46 międzynarodowych i 32 krajowe) i 110 korytarzy ekologicznych. W województwie śląskim znajduje się ich 9.

Elementami Krajowej Sieci Ekologicznej EKONET-PL w obrębie miasta Szczyrk są *obszary węzłowe o znaczeniu krajowym*: 29K – obszar Beskidu Śląskiego.

Funkcję głównych powiązań przyrodniczych obszarów węzłowych pełnią **korytarze ekologiczne**. Ważnym elementem planowania przestrzeni jest zachowanie drożności korytarzy ekologicznych, pod względem przyrodniczym oraz przewietrzania terenu.

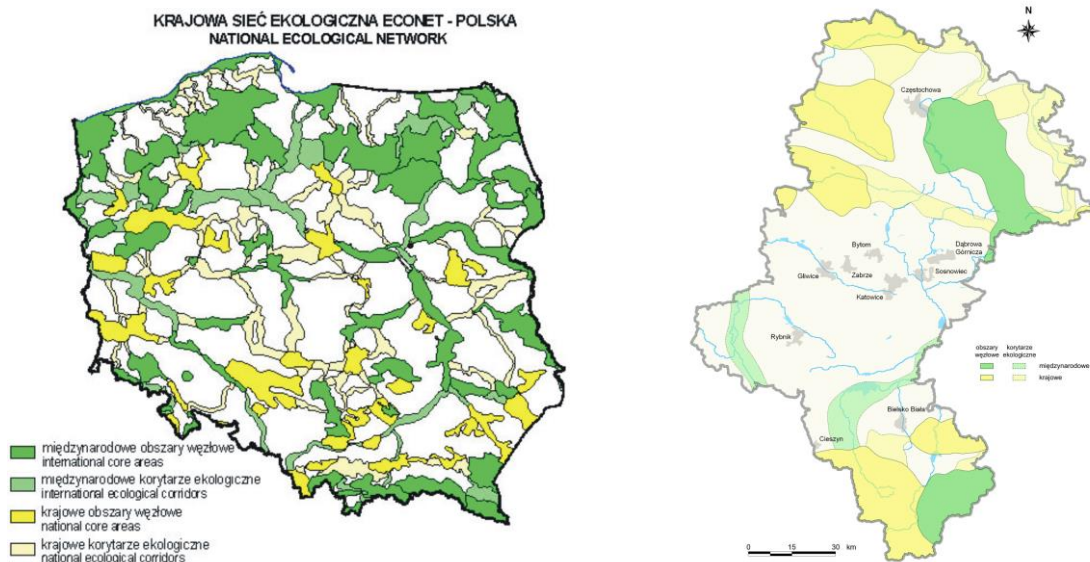
48% powierzchni województwa śląskiego stanowią struktury ekologiczne (biocentra, wyspy i korytarze ekologiczne). 22% zajmuje 15 biocentrów, z czego 9 ma rangę ponadregionalną. 17% zajmują korytarze ekologiczne, w tym 6 o znaczeniu ponadregionalnym.

Podstawowymi celami wyznaczenia biocentrów są:

- ochrona zasobów genetycznych roślin i zwierząt,
- ochrona miejsc ich rozrodu i zdobywania pożywienia,
- ochrona procesów ekologicznych w ekosystemach i krajobrazie,
- ochrona naturalnych fragmentów przyrody,
- zasilanie biologiczne oraz stabilizacja terenów sąsiednich.

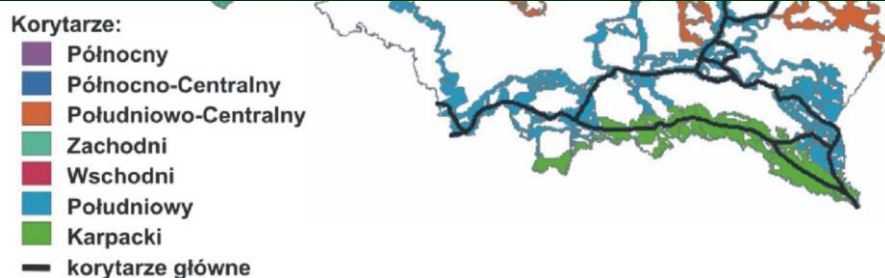
Podstawowymi celami wyznaczenia korytarzy ekologicznych są:

- zmniejszenie stopnia izolacji oddzielnych elementów krajobrazu i ułatwienie przemieszczania się gatunków w obrębie całego krajobrazu,
- modyfikacja spływu powierzchniowego i mikroklimatu,
- funkcja przeciwozyjna,
- modyfikacja przebiegu zakłóceń,
- refugium,
- przemieszczanie materii i energii,
- wzbogacające i regulujące oddziaływanie na otaczające tło.

Lasy Beskidu Śląskiego stanowią biocentrum rangi ponadregionalnej.

Projekt korytarzy ekologicznych w Polsce, wykonany w ramach programu PHARE w 2005r. i zaktualizowany w 2011r. zakłada położenie obszaru Beskidu Śląskiego w ramach jednego z Korytarzy Głównych – Korytarza Południowego.

Sieć korytarzy ekologicznych z podziałem na korytarze główne (międzynarodowe) i krajowe. Źródło: Jędrzejewski i in. (2005).

W ramach opracowanego w 2007r. w Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska opracowania „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim - koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa – etap I” podkreślono wielką istotę korytarzy ekologicznych jako naturalnych łączników jednostek przestrzennych krajobrazu, umożliwiających przebieg procesów biologicznych oraz spójność sieci siedlisk.

Zidentyfikowano i wyznaczono korytarze ekologiczne i przystanki pośrednie, we wprowadzonym podziale na: ichtiologiczne, herpetologiczne, ornitologiczne oraz teriologiczne – łącznie 62 korytarze i przystanki pośrednie o znaczeniu ponadregionalnym i 55 o znaczeniu regionalnym. Podziału dokonano na podstawie obserwacji wybranych gatunków wskaźnikowych. Dokonano licznych waloryzacji, w tym waloryzacji ornitologicznej akwenów województwa śląskiego.

Korytarze ekologiczne:

- **korytarze ichtiologiczne** – rzeczne korytarze ekologiczne służące migracji organizmów wodnych i lądowych związanych ze środowiskiem wodnym (ogółem 26 o łącznej długości 3923,4 km - 11 o znaczeniu międzynarodowym i 15 o znaczeniu regionalnym),
- **korytarze herpetologiczne** – korytarze ekologiczne służące migracji płazów (ogółem 21 o łącznej powierzchni 5338 km² - 3 o znaczeniu ponadregionalnym i 18 o znaczeniu regionalnym). Stanowią je przede wszystkim doliny rzek, zbiorniki wodne, tereny podmokłe i zabagnione. Herpetofauna województwa liczy 17 gatunków
- **korytarze ornitologiczne** – szlaki migracji ptaków (ogółem 15 korytarzy i 18 przystanków o łącznej powierzchni 5356 km² - 4 korytarze i 7 przystanków o znaczeniu ponadregionalnym oraz 11 korytarzy i 11 przystanków pośrednich o znaczeniu regionalnym). Największe znaczenie dla gatunków krajowych oraz migrujących mają duże zbiorniki zaporowe oraz niezamarzające odcinki rzek. Awifauna województwa liczy 324 gatunki.
- **korytarze teriologiczne** – korytarze ekologiczne służące migracji ssaków wykonane na podstawie badań wilka, rysia i jelenia a także sarny i dzika (ogółem 37 korytarzy o łącznej powierzchni 763,8 km² – 12 dla dużych ssaków drapieżnych, 25 dla dużych ssaków kopytnych). Towarzyszą im obszary węzłowe czyli rozległe obszary leśne.

Na terenie województwa występuje 75 gatunków ssaków.

Dla zapewnienia łączności obszarów chronionych w województwie śląskim, wyznaczono korytarze spójności obszarów chronionych, zgodnie z koncepcją ESOCH, biorąc pod uwagę przestrzenne formy ochrony przyrody. Zajmowały one w 2007r. 21,3% powierzchni województwa Śląskiego a ich otuliny 6,6%. Dla przeanalizowanych 120 obszarów chronionych wyznaczono 46 korytarzy ekologicznych (22 o znaczeniu międzynarodowym, 18 o znaczeniu krajowym, 6 o znaczeniu regionalnym).

Szczyrk położony jest w obrębie następujących korytarzy ekologicznych i obszarów węzłowych:

- **korytarza herpetologicznego o znaczeniu ponadregionalnym „Zachodnio-Karpackiego”** – obejmującego Beskid Śląski, Beskid Żywiecki i Beskid Mały. Zasiedlają go wszystkie gatunki krajowych płazów. Z punktu widzenia migracji- najistotniejszym jest piętro pogórza (300 do 700 m.n.p.m.),
- **obszaru węzłowego teriologicznego dla dużych ssaków drapieżnych i kopytnych „Beskid Śląski”**. Obszar objęty jest formą ochrony – „Parkiem Krajobrazowym Beskidu Śląskiego”, częściowo obszarem Natura 2000. Występuje w nim wilk, dzik, jeleń, sarna, pojawiają się niedźwiedzie i rysie. Na wnioskowanym obszarze znajdują się przystanki pośrednie (obszary węzłowe), czyli obszary, które stanowią potencjałe siedliska dla populacji ssaków kopytnych i drapieżnych (były zasiedlone w przeszłości lub posiadają sprzyjające uwarunkowania przyrodnicze). Obecnie występuje tu stała niewielka populacja wilka. Pojawiają się tu także pojedyncze migrujące niedźwiedzie brunatne i rysie, nie tworzą tu jednak stałej populacji. Obszar ten jest chroniony jako Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego, znaczny fragment włączono również w sieć obszarów chronionych NATURA 2000.
- **korytarza ornitologicznego „Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego”**. Obejmuje lasy polskie i obniżenia dolin, łącząc się z tymi w Czechach i na Słowacji. Przeloty głównych frakcji ptaków odbywają się dolinami Wisły, Olzy, Soły (w tym Jezioro Żywieckie) i Koszarawy. Ptaki omijają grzbiety górskie, wybierając obniżenia terenu (w tym dolinne) i przełęcz.

Obszar planu (cały obszar stoków góry Skrzyczne i grzbietów górskich pasma, w którym leży) wchodzi w skład korytarzy ekologicznych – obszarów węzłowych dla ssaków kopytnych, ssaków drapieżnych i ptaków. Istniejące od kilkudziesięciu lat, jedno z kluczowych w Szczyрку i Beskidach: trasy narciarskie, kolejka linowa na szczyt Skrzycznego (zmodernizowana kilka lat temu), wyciąg orczykowy, przecinają te szlaki. Niezwykle istotnym jest fakt, że planowane inwestycje w niewielkim stopniu spowodują powstanie nowych, znaczących barier utrudniających migrację zwierząt.

Obszar planu:

- nie jest położony w ramach korytarza herpetologicznego,
- nie jest położony w ramach korytarza chiropterologicznego.

Zagospodarowanie góry Skrzyczne nie zostało zidentyfikowane jako zagrożenie dla ssaków i ich ostoi. Nie przewiduje się aby kontynuacja tego użytkowania zmieniła w przyszłości stopień oddziaływania stoku narciarskiego na środowisko.

5. OBSZARY I OBIEKTY PODLEGAJĄCE OCHRONIE ORAZ PROPONOWANE DO OBJĘCIA TAKĄ OCHRONĄ A TAKŻE TERENY O SZCZEGÓLNYCH WARTOŚCIACH PRZYRODNICZYCH I WALORACH KRAJOBRAZOWYCH

OBSZAR OBJĘTY PROJEKTEM PLANU JEST POŁOŻONY W OBRĘBIE OBSZARU PRAWNIE CHRONIONEGO - PARKU KRAJOBRAZOWEGO BESKIDU ŚLĄSKIEGO.

• Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego

Powołany rozporządzeniem Wojewody Bielskiego nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998 r. powierzchnia 38620 ha (w tym 2440 ha w obszarze miasta) obejmuje obszar gmin: Bielsko-Biała, Brenna, Buczkowice, Goleiszów, Istebna, Jaworze, Lipowa, Milówka, Radziechowy-Wieprz, Szczyrk, Ustroń, Węgierska Górka, Wilkowice, Wisła. Otulina Parku obejmuje powierzchnię 22285 ha (w tym 860 ha w obszarze miasta), której zadaniem jest zachowanie harmonijnego krajobrazu oraz zabezpieczenie Parku przed szkodliwym oddziaływaniem czynników zewnętrznych.

Zgodnie z ww rozporządzeniem został powołany w celu:

- zachowania oraz wzbogacenia cennych, występujących na terenie województwa zasobów przyrody, kultury i krajobrazu dla potrzeb rekreacji i nauki,
- stworzenia podstaw realizacji kompleksowego programu zrównoważonego rozwoju tych obszarów,
- propagowania idei ochrony przyrody poprzez prowadzenie działalności dydaktycznej i edukacyjnej,
- ochrony i kształtowania środowiska oraz gospodarki przestrzennej w obrębie poszczególnych parków krajobrazowych położonych w granicach województwa śląskiego zgodnie z rozporządzeniami o powołaniu parków krajobrazowych.

Park jest obszarem chronionym, ze względu na szczególne wartości przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe Beskidu Śląskiego a celem jego utworzenia jest zachowanie, popularyzacja i upowszechnianie tych wartości w warunkach racjonalnego gospodarowania, zgodnie z zasadami rozwoju zrównoważonego.

Obszar obejmuje tereny leśne dwóch pasm górskich - Czantorii (995 m n.p.m.) oraz Baraniej Góry (1 220 m n.p.m.). Na stokach Baraniej Góry znajduje się obszar źródliskowy Wisły. Biorą tu początek potoki Białej i Czarnej Wisłki.

Pasma Beskidu Śląskiego ma urozmaiconą budowę geologiczną, głównie zbudowane jest z piaskowców godulskich i istebniańskich, a część Pogórza Śląskiego z łupków i wapieni warstw cieszyńskich. Beskid Śląski charakteryzuje się bardzo ciekawą rzeźbą terenu. Góry te, mające układ pasmowy, posiadają dość duże różnice wysokości pomiędzy dnami dolin a szczytami oraz są przeciętane głębokimi dolinami. Występuje tu szereg form skalnych, takich jak: progi i wodospady w dolinach potoków, liczne formy skałkowe oraz różnorodne formy osuwiskowe - powierzchniowe i podziemne. Na terenie tym zinventaryzowano 21 pojedynczych lub występujących grupowo skałek, część z nich objęto ochroną pomnikową. Beskid Śląski charakteryzuje się największą liczbą jaskiń i schronisk skalnych w obrębie polskich Karpat Zewnętrznych. Do najciekawszych z w/w obiektów należą: jaskinia w Trzech Kopcach (najdłuższa nie krasowa jaskinia w Polsce – 947,5 m), Jaskinia Malinowska, Jaskinia Lodowa, Jaskinia Mokra.

Z obszaru Beskidu Śląskiego bierze swój początek Wisła. Jej źródła znajdują się w obrębie północno-zachodnich stoków Baraniej Góry, na wysokości 1 100 m. Zlewnia tej rzeki, wraz z dopływami, zajmuje największy obszar Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego. Niewielką powierzchnię zajmuje zlewnia Odry. W okolicy Koniakowa przebiega fragment europejskiego działu wodnego między zlewiskami Morza Czarnego i Bałtyku. Potoki Czadeczek i Krężelka należą już do zlewiska Morza Czarnego. Beskid Śląski jest rezerwuarem wodnym - znajdują się tu zbiorniki zaporowe (Zb. Wisła Czarne, Zb. Wodny Wapienica) pełniące rolę retencyjną, ale przede wszystkim służące jako magazyny wody pitnej.

Lasy Beskidu Śląskiego to głównie (około 70%) monokultury świerkowe. Dla każdego z pięter wysokościowo – klimatycznych występuje w innym typie:

- w piętrze pogórza - podgórski łęg jesionowy, nadrzeczna olszynka górską oraz dolnoreglowy świerkowy bór na torfie – w dolinach potoków
 - w piętrze regla dolnego – świerczyny pochodzenia wtórnego, lasy bukowe, jaworzyna górską (rzadziej jaworzyna karpacką), bór jodłowo - świerkowy
- Buczyny Beskidu Śląskiego reprezentowane są przez dwa zespoły: kwaśną buczynę górską oraz żyzną buczynę karpacką. Kwaśne buczyny zajmują zwykle przygrzbietowe partie stoków, miejscami tworząc rozległe, kilkuhektarowe powierzchnie. Żyzne buczyny występują głównie na stokach o ekspozycji północnej, północno-wschodniej i wschodniej. Największe i najlepiej zachowane powierzchnie tego zespołu występują na Buczniku, Czantorii, Szyndzielni i Błatnei.
- w piętrze regla górnego (powyżej 1100 m.n.p.m.) – świerczyny górnoreglowe (najlepiej wykształcone na Baraniej Górze)

Na roślinność nieleśną składają się w przewadze zbiorowiska łąkowe i pastwiskowe, w środowiskach umiarkowanie wilgotnych i suchych głównie: łąki konietlicowe, łąki rajgrasowe oraz zespół mietlicy pospolitej i mietczyka dachówkowatego z udziałem wielu rzadkich i chronionych gatunków storczyków. Zespoły rdestu i ostrożeń oraz śmiałka darniowego i situ rozpięzłego porastają siedliska wilgotne.

W miejscach wilgotnych wzdłuż potoków rozwijają się łopuszyny tworzone przez lepiężniki oraz ziołorośla z udziałem okazałych bylin. Niewielkie powierzchnie na terenach podmokłych i źródłowych zajmują młaki - kozłkowo-turzycowa i turzycowo-mietlicowa.

Fauna kręgowców reprezentowana jest przez blisko 40 gatunków ssaków, kilkanaście gatunków ryb i minogów, 16 gatunków płazów, 6 gatunków gadów oraz liczne gatunki ptaków. Na obszarze Beskidu Śląskiego spotyka się wiele rzadkich gatunków zwierząt, m.in. ptaków, drapieżne ssaki (wilka, rysia i okresowo niedźwiedzia), nietoperze (podkowca małego, nocka orzęsionego, nocka wąsatka), czy też rzadkie gatunki ryb. Stwierdzono występowanie tu, zagrożonych w skali Europy, gatunków owadów: chrząszcza - pachnicy dębowej oraz motyla - czerwoczyka nieparka.

Najcenniejsze fragmenty przyrody Beskidu Śląskiego objęte są ochroną w formie rezerwatów przyrody: Barania Góra, Czantoria, Dolina Łańskiego Potoku, Jaworzyna.

W OBSZARZE OBJĘTYM PROJEKTEM PLANU SĄ POŁOŻONE POMNIKI PRZYRODY – DWIE JASKINIE:

- **Jaskinia w Jaworzynie** - powołany Rozporządzeniem nr 1/93 Wojewody Bielskiego z dnia 23.4.1993r. nr w rejestrze wojewódzkim: 110, długość: 89 m, głębokość: 4 m. Otwór wejściowy do groty znajduje się w pobliżu stacji kolejki na Jaworzynie. Na grotę składa się zespół czterech sal jaskiniowych.
- **Jaskinia Pajęczna** – powołany Rozporządzeniem nr 1/93 Wojewody Bielskiego z dnia 23.4.1993r. nr w rejestrze wojewódzkim: 110, długość: 60 m, obecnie niedostępna. Jaskinia znajduje się w północno-zachodnich zboczach kopuły szczytowej Skrzycznego, powyżej Hali Jaworzyna. Jaskinia powstała w piaskowcach warstw godulskich dolnych. Jest typu szczelinowego, pochodzenia osuwiskowego. Jaskinię tworzy kilka niewielkich salek, połączonych krętymi korytarzykami i ciasnymi szczelinami. Florę jaskini tworzą nieliczne mchy i porosty, faunę reprezentuje kilka gatunków pajęczaków, występujących w dużej ilości.

Nie będące pomnikami przyrody, położone najbliżej obszaru opracowania są otwory **jaskini Wężowej i jaskini Pajęcznej** - w odległości około 10 – 13 metrów do krawędzi przebiegającej trasy. Poszerzenie trasy będzie realizowano po drugiej stronie istniejącej trasy zjazdowej. W przypadku **jaskiń Diabelski Młyn** odległość od poszerzonej trasy wynosi około 20 m.

Ostatnie znane z badań terenowych w obszarze projektu planu prowadzone były w 2010 i 2011 w ramach „Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: ‘Przebudowa i modernizacja tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne – odcinek Skrzyczne – Skrzyczne Doliny’ realizowanego na działkach nr 8130/1, 8131/2, 8131/8 i 8137/1 w Szczyrku” (EKO-CONSULT, Nowy Sącz, wrzesień 2011r.) oraz jego uzupełnieniu. Nie zidentyfikowano wtedy żadnych wartości przyrody ożywionej występującej w jaskiniach. Z danych literaturowych wynika, że jedna z jaskiń służy okresowo, ale nie corocznie, zimowaniu nietoperzy. W czasie rocznych prowadzonych badań i obserwacji, nie stwierdzono występowania nietoperzy. Istniała głównie możliwość spotkania Podkowca Małego. Jest często rozpoznawany przez grotolazów podczas zimowej eksploatacji beskidzkich jaskiń. Był obserwowany (dwukrotnie) w Jaskini pod Grzebieniem. Prawdopodobnie jaskinie znajdujące się w okolicy przedsięwzięcia nie są wykorzystywane przez nietoperze a ich ewentualna (nie stwierdzona) liczebność jest bardzo niewielka.

Wykonana została, jako dodatkowe opracowanie, „Analiza oddziaływania na środowisko zadania inwestycyjnego pn. ‘Rozbudowa ośrodka w obrębie masywu Skrzycznego w COS-OPO w Szczyrku’”. W ramach niej przeprowadzono dodatkowe analizy, także te dotyczące potencjalnych siedlisk nietoperzy.

Na załączniku nr 5 do ww. prognozy (pochodzącym z ww opracowania) wskazano położenie

jaskiń.

Dane uzyskane ze strony internetowej Klubu Taternictwa Jaskiniowego „Speleoklub” z Bielska-Białej oraz opracowania „Nietoperze Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego – poradnik kochrony” (Mysłajek, Nowak, Kurek; 2008 r.) wskazują na obserwację 3 osobników nietoperzy w rejonie Skrzycznego. Nie zostały potwierdzone, bowiem badania oraz kwerendy opublikowanych danych, przeprowadzone na potrzeby ww. opracowania, wykazały, że badania, przeprowadzone przez autorów od sierpnia 2010 r. do lipca 2011 r., na które powołano się powyżej, były ostatnimi przeprowadzonymi. Wykonano dodatkowe wizje w terenie oraz badania. Objęto nimi jaskinie znajdujące się w prognozowanym, potencjalnym zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia. W okresie od 27 sierpnia 2010 r. do 28 maja 2011 r. nie zaobserwowano żadnego osobnika nietoperza, podkowca małego ani żadnego innego. Stwierdzono, że:

- intensywne wykorzystywanie tras narciarskich, przez minione 50 lat, nie ma wpływu na występowanie podkowca małego i innych gatunków na badanym obszarze,
- użytkowanie stoków w sezonie letnim przez turystów, nie ma wpływu na bytowanie czy żerowanie nietoperzy.

POZOSTAŁE, NAJBLIŻEJ POŁOŻONE OBSZARY CHRONIONE (poza granicami planu):

- **Obszar Specjalnej Ochrony Siedlisk „Beskid Śląski” PLH240005 – na styku z obszarem planu od strony południowo-wschodniej.**

Położony jest w masywie Beskidu Śląskiego, z niewielkimi fragmentami w obrębie Pogórza Śląskiego i w Kotlinie Żywieckiej. Trzon obszaru tworzą dwa pasma górskie, Stożka i Czantorii oraz Baraniej Góry, zbudowane głównie z piaskowca godulskiego. Występuje tu szereg malowniczych form skalnych, takich jak progi i wodospady w dolinach potoków, liczne formy skałkowe i różnorodne formy osuwiskowe powierzchniowe i podziemne. Ma duże znaczenie dla zachowania bioróżnorodności.

Zidentyfikowano tu 16 typów siedlisk z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Najważniejsze to: kwaśna buczyna górską, żyzna buczyna górską, bór górnoreglowy, dolnoreglowy bór jodłowo-świerkowy, górską świerczyną na torfie (mająca w Beskidzie Śląskim centrum swego występowania w Polsce), zbiorowisko olszynki karpackiej (wzdłuż potoków), grąd oraz łęg podgórski, olchowo-jesionowych i wiązowo-jesionowych (fragmenty w piętrze pogórza), roślinność zielna i drzewiasta (brzezi potoków), zbiorowiska ziołoroślne, łąki niżowe, kośne łąki górskie, moczary alkaliczne, murawy bliźniczkowe, płaty torfowisk wysokich.

Stwierdzono tu 21 gatunków z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. Jest to ostoja fauny typowej dla puszczy karpackiej. Na obszarze odnaleziono też liczne stanowiska rzadkich i zagrożonych roślin i bezkręgowców. Jest tu jedno z 4 stanowisk tojadu morawskiego w Polsce i jeden z 4 rejonów występowania tocji karpackiej. Z początkiem XX wieku stwierdzono tu jedno z 3 znanych w Polsce stanowisk konarka tajgowego *Phryganophilus ruficollis*, ale od tego czasu brak potwierdzenia jego obecności.

Typy siedlisk wymienione w Załączniku I:

- 3220 Pionierska roślinność na kamieńcach górskich potoków
- 6210 Murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis*-*Festucion pallentis*) - priorytetowe są tylko murawy z istotnymi stanowiskami storczyków
- 6230 Górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (*Nardion* - płaty bogate florystycznie)
- 6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołoroślanadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*)
- 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)
- 7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk
- 8220 Ściany skalne i urwiska krzemianowe ze zbiorowiskami z *Androsacion vandellii*
- 8310 Jaskinie nieudostępnione do zwiedzania
- 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*)
- 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae*-*Fagenion*, *Galio odorati*-*Fagenion*)
- 9140 Górskie jaworzyny ziołoroślne (*Aceri-Fagetum*)
- 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*)
- 9180 Jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stokach i zboczach (*Tilio plathyphyllis*-*Acerion pseudoplatani*)
- 91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi*-*Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi*-*Pinetum*, *Pino mugo* *Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii*-*Piceetum* i brzoźowo sosnowe bagienne lasy borealne)
- 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe)
- 9410 Górskie bory świerkowe (*Piceion abietis* część – zbiorowiska górskie)

Ptaki wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG:

- A030 *Ciconia nigra* (bocian czarny)
- A104 *Bonasa bonasia* (jarząbek)
- A108 *Tetrao urogallus* (głuszec)
- A215 *Bubo bubo* (puchacz)
- A217 *Glaucidium passerinum* (sóweczka)
- A220 *Strix uralensis* (puszczyk uralski)
- A229 *Alcedo atthis* (zimorodek)

- A234 *Picus canus* (dzięcioł zielonosiwy)
 - A236 *Dryocopus martius* (dzięcioł czarny)
 - A238 *Dendrocopos medius* (dzięcioł średni)
 - A239 *Dendrocopos leucotos* (dzięcioł białogrzbisty)
 - A241 *Picoides tridactylus* (dzięcioł trójpalczasty)
 - A320 *Ficedula parva* (mucholówka mała)
 - A321 *Ficedula albicollis* (mucholówka białoszyja)
 - A338 *Lanius collurio* (gąsiorek)
 - A409 *Tetrao tetrix tetrix* (cietrzew (tetrax))
- Regularnie występujące Ptaki Migrujące nie wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG:
- A099 *Falco subbuteo* (kobuz)
- Gatunki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG:
- Ssaki:**
- 1303 *Rhinolophus hipposideros* (podkowiec mały)
 - 1324 *Myotis myotis* (nocek duży)
 - 1352 *Canis lupus* (wilk)
 - 1354 *Ursus arctos* (niedźwiedź brunatny)
 - 1355 *Lutra lutra* (wydra)
 - 1361 *Lynx lynx* (ryś)
- Płazy i gady:**
- 1166 *Triturus cristatus* (traszka grzebieniasta)
 - 1188 *Bombina bombina* (kumak nizinny)
 - 1193 *Bombina variegata* (kumak górski)
 - 2001 *Triturus montandoni* (traszka karpacka)
- Ryby:**
- 1096 *Lampetra planeri* (minóg strumieniowy)
 - 1138 *Barbus meridionalis* (brzanka)
 - 1163 *Cottus gobio* (głowacz białopłetwy)
- Bezkręgowce:**
- 1060 *Lycaena dispar* (czerwończyk nieparek)
 - 1084 *Osmoderma eremita* (pachnica dębowa)
 - 1088 *Cerambyx cerdo* (kozioróg dębosz)
 - 4014 *Carabus variolosus* (biegacz urozmaicony)
- Rośliny:**
- 1902 *Cypripedium calceolus*

W ostoi zlokalizowane są liczne stanowiska innych zagrożonych i rzadkich gatunków roślin oraz zwierząt.

SOO Natura 2000 Beskid Śląski PLH240005 położony są na obszarze gruntów Nadleśnictwa Bielsko.

W ramach „Prognozy oddziaływania na środowisko Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2018r. do 31 grudnia 2027r.” zidentyfikowano m.in. siedliska przyrodnicze wymienione w załączniku do Dyrektywy siedliskowej występujące na gruntach Lasów Państwowych. To jeden z głównych celów i zadań planu urządzenia lasów. W zasięgu terytorialnym Nadleśnictwa znajduje się 1 Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków NATURA 2000, jest to ostoja zatwierdzona, oraz 4 Obszary Specjalnej Ochrony Siedlisk NATURA 2000.

Wykazano, że na środowisko przyrodnicze obszaru Natura 2000 nieznaczny wpływ mogą mieć niektóre wskazania gospodarcze zawarte w planie urządzenia lasu, takie jak: planowane zabiegi gospodarcze z zakresu użytkowania głównego (rębny i przedrębny) rębnie i trzebieże selekcyjne oraz z zakresu hodowli lasu takie jak: odnowienia lasu na powierzchniach otwartych i pod osłoną drzewostanu, poprawki i uzupełnienia oraz pielęgnowanie upraw (CW), młodników (CP) i zabiegi agrotechniczne, potrzeby z zakresu budownictwa ogólnego, drogowego i małej retencji.

Stwierdzono, iż zabiegi z zakresu użytkowania rębny w przypadku niektórych gatunków ptaków na niewielkich powierzchniach mogą przejściowo oddziaływać negatywnie poprzez przekształcenie ich środowiska bytowania.

W ramach „Prognozy oddziaływania na środowisko Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2018r. do 31 grudnia 2027r.” przeanalizowano przewidywane oddziaływanie planu urządzenia lasu (zadań gospodarczych) na siedliska chronione obszaru Natura 2000. Wykazano brak negatywnych skutków oddziaływania planu, w tym na siedliska kwaśnej buczyny górskiej oraz na gatunki roślin i zwierząt chronionych wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Czynności gospodarcze zawarte w planie uwzględniają zapis ustawy o ochronie przyrody, zabraniającej prowadzenia działań, które mogą pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz wpłynąć negatywnie na gatunki roślin i zwierząt chronionych lub przewidzianych do ochrony w ramach sieci Natura 2000.

Pozostałe obszary chronione położone są w znacznej odległości od granic planu miejscowego. Te najbliższe położone to:

- rezerwat **Stok Szyndzielni** – ok. 5 km na północny-zachód.
- rezerwat **Kuźnie** – ok. 4,5 km na południe.
- rezerwat **Barania Góra** – ok. 6 km na południowy-zachód.

Równocześnie obowiązuje ochrona gatunkowa roślin i zwierząt, wynikająca z przepisów odrębnych.

W przypadku stwierdzenia występowania gatunków roślin objętych ochroną prawną można zaproponować ich przesadzenie w inne miejsce gdzie warunki siedliskowe są odpowiednie.

Na terenie planu miejscowego nie stwierdzono stanowisk gatunków zwierząt podlegających ochronie prawnej.

Stwierdzono występowanie m.in. **goryczki trojeściowej (*Gentiana asclepiadea*)**. Występuje ona pospolicie w całym paśmie górskim, na którego terenie zlokalizowany jest planowany do modernizacji ośrodek narciarski. Obfite występowanie tego gatunku jest spowodowane wykaszaniem traw na trasach zjazdowych. **W przypadku realizacji przedsięwzięcia kolizja ze stanowiskami goryczki nie jest możliwa do uniknięcia.** Można wprowadzić działania ograniczające zniszczenie, jak:

- dokonanie zbioru nasion goryczki trojeściowej z okazów rosnących w pobliżu i ich wysianie na krajach przebudowanych tras
- kontrolowanie miejsc realizacji poszczególnych zadań na okoliczność pojawienia się goryczki trójwejskiej

Należy założyć, iż realizacja przedsięwzięcia spowoduje konieczność uzyskania zgody właściwego organu na zniszczenie części okazów. Dokładna skala zniszczenia stanowisk będzie możliwa po geodezyjnym wyznaczeniu planowanych zmian w terenie. Szacuje się, że zniszczone zostanie nie więcej niż ułamek procenta goryczki trojeściowej w całym paśmie górskim na terenie, którego planowana jest modernizacja ośrodka narciarskiego. Jeśli zniszczenie stanowiska zostanie uznane za konieczne to w takim przypadku nadzór przyrodniczy wystąpi o stosowną zgodę na odstępstwo od zasad dotyczących gatunków prawnie chronionych do właściwej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

Ewentualna kompensacja przyrodnicza jest możliwa do ustalenia na etapie sporządzania raportu o oddziaływaniu na środowisko.

6. STAN ŚRODOWISKA, JEGO ZASOBY, ODPORNOŚĆ NA DEGRADACJĘ I ZDOLNOŚĆ DO REGENERACJI

Stan czystości środowiska jest przedmiotem stałych badań prowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, realizowanego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach. Badania te prowadzone są w ustalonych punktach, zgodnie z opracowanymi w poszczególnych latach „Programami Państwowego Monitoringu Środowiska dla województwa śląskiego”.

Z wyników zamieszczonych w publikacjach Biblioteki Monitoringu Środowiska (np. „Stan środowiska w województwie śląskim w 2017 roku” Biblioteka Monitoringu Środowiska, Katowice 2018 r.) wynika, że województwo śląskie od wielu lat należy do regionów Polski o największej emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych z zakładów szczególnie uciążliwych dla czystości powietrza.

Materiałem o charakterze źródłowym i uzupełniającym jest „Opracowanie ekofizjograficzne Miasta Szczyrk”, sierpień 2017 r. Zamieszczone w ww. opracowaniach dane zweryfikowano o ustalenia z bieżących wizji w terenie objętym projektem planu oraz nowe zagadnienia wynikające m.in. z otrzymanych wniosków i zmian prawnych.

W części kartograficznej niniejszego opracowania zamieszczono mapy analityczne i syntetyczne dotyczące uwarunkowań ekofizjograficznych m.in. obszaru objętego projektem planu miejscowego.

Najbardziej istotne elementy środowiska na obszarze objętym projektem planu zagospodarowania przestrzennego:

1. Teren o pow. ok. 59,7 ha, znajduje się w Szczyрку, w obrębie północno-zachodnich stoków góry Skrzyczne, położony pomiędzy szczytem Skrzycznego a Halą Jaworzyna.
2. Teren odgrywa ważną rolę w powiązaniach przyrodniczych lokalnych i ponadlokalnych, wchodząc w skład korytarzy ekologicznych: obszarów węzłowych dla ssaków kopytnych, ssaków drapieżnych i ptaków.
3. Teren objęty jest ochroną prawną w formie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.
4. Teren położony na styku (od wschodu) z obszarem Natura 2000.
5. Rozwój sportowo-rekreacyjnej funkcji terenu należy ustalić w zapisach planu ze szczególnym uwzględnieniem występowania obszarów prawnie chronionych oraz cennych przyrodniczo i ekologicznie.
6. Badania nie wykazały występowania nietoperzy w obrębie jaskiń znajdujących się w obszarze Skrzycznego.

7. Teren planu wyróżnia się bardzo cennymi walorami krajobrazowymi i widokowymi.
8. Omawiany obszar leży w zlewisku Morza Bałtyckiego. Jest odwadniany w całości przez potok Żylica.
9. Wszelkie inwestycje należy prowadzić w sposób możliwie maksymalnie zachowujący rzeźbę terenu oraz ograniczający do minimum możliwość wystąpienia zmiany stosunków wodnych.
10. Należy zastosować działania minimalizujące negatywny wpływ oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko.
11. Teren posiada udokumentowane predyspozycje osuwiskowe.
12. Teren nie posiada udokumentowanych kopalin.
13. Obszar nie jest zagrożony zalewaniem powodziowym.
14. Analizowany obszar położony jest w zasięgu kredowego LZWP nr 348 – Zbiornik Godula (Beskid Śląski), dawniej GZWP.
15. Obszar charakteryzuje się bardzo korzystnymi warunkami śniegowymi do uprawiania sportów zimowych.
16. Odlesieniu powinny zostać poddane jak najmniejsze powierzchnie. Należy zadbać o zastosowanie kompensacji przyrodniczej.
17. W rejonie opracowania nie prowadzi się pomiarów zanieczyszczenia powietrza oraz monitoringu pozostałych elementów środowiska.
18. Należy zminimalizować oddziaływania na środowisko (w tym: wody, powietrze, akustykę, gospodarkę odpadami) występujące w fazie budowy a także na etapie korzystania z powstałej infrastruktury.
19. Z punktu widzenia zagospodarowania i korzystania z terenu w omawianym przypadku najbardziej istotnymi tematami są: ochrona przyrody żywej i nieożywionej, ochrona krajobrazu, zabezpieczenie środowiska gruntowo-wodnego a zwłaszcza ochrona czystości wód podziemnych, odpowiednia gospodarka odpadami.

Stan elementów środowiska wg. wyników badań monitoringowych stanu środowiska dla gminy Szczyrk:

Stan czystości powietrza

Ocena jakości powietrza jest dokonywana przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach w ramach państwowego monitoringu środowiska przy zastosowaniu różnorodnych metod pomiarowych. Wykorzystywane są wyniki badań prowadzone przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Wojewódzką Stację Sanitarno-Epidemiologiczną, Ośrodek Badań i Kontroli Środowiska oraz instytuty naukowo-badawcze.

Klasy stref i wymagane działania w zależności od poziomów stężeń zanieczyszczeń

Poziomy stężeń	Klasa strefy
Jeżeli stężenia zanieczyszczenia na jej terenie nie przekraczały odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych, poziomów celów długoterminowych	A
Jeżeli stężenia zanieczyszczenia na jej terenie przekraczały poziomy dopuszczalny lub docelowy powiększony o margines tolerancji, w przypadku gdy ten margines jest określony	C
Jeżeli stężenia ozonu w powietrzu na jej terenie nie przekraczały poziomu celu długoterminowego	D1
Jeżeli stężenia ozonu na jej terenie przekraczały poziom celu długoterminowego	D2

Roczne oceny jakości powietrza przedstawiają klasyfikację w oparciu o przyjęte kryteria - dopuszczalny poziom substancji w powietrzu oraz poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji. Wskazują obszary i przyczyny przekroczeń wartości kryterialnych oraz określają poziomy stężeń występujące na tych obszarach. Oceny dokonywane są z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin.

Gmina Szczyrk położona jest w „strefie śląskiej” (kod strefy PL.2405). Podstawę klasyfikacji stref stanowią (zgodnie z art. 89 ustawy Prawo ochrony środowiska) dopuszczalne poziomy substancji w powietrzu oraz poziomy dopuszczalny powiększony o margines tolerancji z dozwolonymi przypadkami przekroczeń, poziomy docelowe oraz poziomy celów długoterminowych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U.2012, poz.1031).

W ocenie za rok 2018 lista zanieczyszczeń pod kątem spełnienia kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia objęła: benzen, dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, tlenek węgla, ozon, pył zawieszony PM10, pył zawieszony PM2,5, arsen, benzo(a)piren, ołów, kadm oraz nikiel. Do zanieczyszczeń, które uwzględniono w ocenie ze względu na ochronę roślin należały: dwutlenek siarki, tlenki azotu oraz ozon.

Zbiórce zestawienie wyników klasyfikacji stref wg kryterium ochrona zdrowia w 2017 roku

Nazwa strefy	As(PM10)	BaP(PM10)	C ₆ H ₆	CO	Cd(PM10)	NO ₂	Ni(PM10)	O ₃	PM10	PM2.5	Pb(PM10)	SO ₂
Aglomeracja Górnośląska	A	C	A	A	A	C	A	C, D2	C	C, C1	A	A
Aglomeracja Rybnicko-Jastrzębska	A	C	A	A	A	A	A	A, D2	C	C, C1	A	A
miasto Bielsko-Biała	A	C	A	A	A	A	A	A, D2	C	C, C1	A	A
miasto Częstochowa	A	C	A	A	A	A	A	A, D2	C	C, C1	A	A
strefa śląska	A	C	A	A	A	A	A	C, D2	C	C, C1	A	C

* tabela pochodzi z opracowania „Stan środowiska w województwie śląskim w 2017r.”

Klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzi - klasyfikacja podstawowa (klasy: A, C); 2018 r.

Kod strefy	Nazwa strefy	SO ₂	NO ₂	C ₆ H ₆	CO	O ₃	PM10	Pb	As	Cd	Ni	BaP	PM2.5
PL2401	Aglomeracja górnośląska	A	C	A	A	A	C	A	A	A	A	C	C
PL2402	Aglomeracja rybnicko-jastrzębska	A	A	A	A	A	C	A	A	A	A	C	C
PL2403	miasto Bielsko-Biała	A	A	A	A	A	C	A	A	A	A	C	C
PL2404	miasto Częstochowa	A	A	A	A	A	C	A	A	A	A	C	C
PL2405	strefa śląska	A	A	A	A	C	C	A	A	A	A	C	C

* tabela pochodzi z opracowania „Roczna ocena jakości powietrza w województwie śląskim 2018r.”

Roczna ocena jakości powietrza w województwie śląskim, obejmująca 2018 rok nie wykazała znaczącej poprawy. W klasie C pozostało pięć stref obejmujących województwo śląskie, ze względu na przekroczenie standardów dla pyłu zawieszonego PM10, PM2.5 oraz benzo(a)pi-renu.

Najbliżej położona stacją pomiarową w ramach państwowego monitoringu jest stacja w Żywcu.

Z uwagi na ponadnormatywne zanieczyszczenie powietrza w województwie śląskim od wielu lat są realizowane programy ochrony powietrza. Niestety ich obowiązywanie nie przyniosło dotychczas znacznej poprawy jakości powietrza. W grudniu 2017 roku Sejmik Województwa Śląskiego uchwalił kolejny Program Ochrony Powietrza, zastępujący dotychczasowe POP.

Obowiązki prezydentów miast aglomeracji górno-śląskiej i aglomeracji rybnicko-jastrzębskiej, Bielska-Białej, i Częstochowy oraz burmistrzów, i wójtów miast oraz gmin strefy śląskiej to m.in.:

- realizacja działania związanego z ograniczaniem emisji z urządzeń o małej mocy (do 1 MW), w ramach systemu zachęt finansowych do wymiany systemów grzewczych,
- wymiana ogrzewania węglowego w obiektach użyteczności publicznej,
- kontrola gospodarstw domowych, zgodnie z aktualnymi przepisami,
- kontrole przestrzegania zakazu spalania odpadów w urządzeniach grzewczych i na otwartych przestrzeniach.

Od kwietnia 2017 roku obowiązuje tzw. „uchwała antysmogowa”. Ma wspomóc działania w kierunku poprawy jakości powietrza na terenie województwa śląskiego. Zakazuje spalania w gospodarstwach domowych paliw najgorszej jakości (w tym mułów, flotokoncentratów, węgla brunatnego) oraz określa obowiązek wymiany palenisk węglowych na piece spełniające wymagania klasy 5, sukcesywnie, w ciągu 10 lat (do 2026 roku).

Ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza można uzyskać także przez zastąpienie rozwiązań wysokoemisyjnych energią pozyskaną w oparciu o źródła energii odnawialnej (tzw. OZE).

Bardzo ważną rolę w aspekcie czystości powietrza atmosferycznego odgrywa system przewietrzania. Zachowanie korytarzy przepływu powietrza jakimi są min. tereny zieleni przyczynia się do poprawy czystości powietrza.

Na poziom zanieczyszczenia powietrza w gminie Szczyrk oddziałuje głównie emisja zanieczyszczeń z indywidualnych gospodarstw domowych.

Stan czystości wód powierzchniowych

Obowiązek badania i oceny jakości wód powierzchniowych w ramach PMŚ wynika z ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz.U. z roku 2018 poz. 2268).

Wody powierzchniowe obszaru zmiany planu zaliczane są do **Jednolitych Części Wód Powierzchniowych JCWP RW200062132749 Żyłica**. Jej stan ocenia się jako zły. Jej potencjał ekologiczny ocenia się jako zły. Jej stan chemiczny jest oceniony jako „poniżej dobrego”.

Wody podziemne

Wody podziemne z obszaru zmiany planu zaliczane są do **Jednolitej Części Wód Podziemnych JCWPd Nr GW2200158**. Jej stan ilościowy i chemiczny ocenia się jako dobry. Jest niezagrożona nieosiągnięciem dobrego stanu ilościowego jak i chemicznego.

Klimat akustyczny środowiska

W ostatnich kilku latach poprzedzających niniejsze opracowanie, nie wykonywano pomiarów hałasu w gminie Szczyrk i okolicy.

Dla oceny hałasów w środowisku jest wykorzystywana znormalizowana charakterystyka „A”. Jej zastosowanie odzwierciedla się w określeniu: „poziom dźwięku A wyrażony w decybelach”. Większość hałasów w środowisku charakteryzuje się nieustaloną wartością poziomą w czasie (poziom zmienny w czasie). Do oceny tego typu zjawisk akustycznych wprowadzono szereg wskaźników. Do najważniejszych z nich należy poziom równoważny (ekwiwalentny). Poziom równoważny w większości krajów świata jest stosowany do oceny jakości akustycznej środowiska.

Jeżeli teren można zaliczyć do kilku rodzajów ww. terenów, uznaje się, że dopuszczalne poziomy hałasu powinny być ustalone jak dla przeważającego rodzaju terenu.

Z art. 114 ustawy – Prawo ochrony środowiska wynika obowiązek zróżnicowania w planie zagospodarowania przestrzennego funkcji terenów, które pozwoli na ustalenie obowiązujących standardów akustycznych wynikających z art. 113 ww. ustawy.

Zgodnie z przepisami art. 112a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. rozróżniamy wskaźniki hałasu:

- 1) wskaźniki hałasu mające zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony środowiska przed hałasem:
 - a) LDWN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰),
 - b) LN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰);
- 2) wskaźniki hałasu mające zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby:
 - a) LAeq D - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰),
 - b) LAeq N - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰).

W tabelach poniżej przedstawiono:

- tabela 1 – dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, przeloty i lądowania statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LAeq D i LAeq N, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby.
- tabela 2 (w rozporządzeniu – tabela nr 3) - dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, przeloty i lądowania statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LDWN i LN, które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Tabela 1

L.p.	PRZEZNACZENIE TERENU	DOPUSZCZALNY POZIOM HAŁASU [dB /A/]			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		LAeq D Przedział czasu odniesienia 16 godzinom	LAeq N Przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	LAeq D Przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	LAeq N Przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a. strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno - wypoczynkowe d. tereny mieszkaniowo - usługowe	65	56	55	45
4	a. tereny w strefie śródmiejskiej miast pow. 100tys. mieszk.	68	60	55	45

Tabela 2

L.p.	PRZEZNACZENIE TERENU	DOPUSZCZALNY POZIOM HAŁASU [dB /A/]			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		LDWN Przedział czasu odniesienia równy wszystkiemu dobowi w roku	LN Przedział czasu odniesienia równy wszystkiemu porom nocy	LDWN Przedział czasu odniesienia równy wszystkiemu dobowi w roku	LN Przedział czasu odniesienia równy wszystkiemu porom nocy
1	a. strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno - wypoczynkowe d. tereny mieszkaniowo - usługowe	68	59	55	45
4	a. tereny w strefie śródmiejskiej miast pow. 100tys. mieszk.	70	65	55	45

Kryteria oceny i wartości dopuszczalne poziomu dźwięku na terenach akustycznie chronionych o określonym charakterze zagospodarowania zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14.06.2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 01.10.2012r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Krajobraz i zabytki

Krajobraz jest dobrem wspólnym i wspólnym dorobkiem ludzkości, jego jakość świadczy o prowadzonej gospodarce człowieka - jest więc taki jak ludzie, którzy go tworzą. Ogromny wpływ krajobrazu na jakość życia oraz psychikę człowieka został już dostrzeżony, czego konsekwencją jest opracowanie dokumentów mówiących o potrzebie jego ochrony i odpowiedniego kształtowania. Jednym z nich jest Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000.

Rzeczpospolita Polska podpisała w dniu 21.12.2001r. i ratyfikowała w dniu 27.09.2004r. Europejską Konwencję Krajobrazową. Wg tego dokumentu krajobraz oznacza obszar, którego charakter jest wynikiem działania i interakcji czynników przyrodniczych i ludzkich. Krajobraz i jego jakość wpływają m.in. na relacje społeczne, rozwój gospodarczy i kulturowy, co sprawia, że krajobraz jest kluczowym elementem dobrobytu całości społeczeństwa oraz jednostek.

W konwencji został określony wpływ krajobrazu na poszczególne dziedziny życia:

- przyczynia się do tworzenia kultur lokalnych oraz jest on podstawowym komponentem europejskiego dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, przyczyniając się do dobrobytu ludzi i konsolidacji tożsamości,
- pełni ważną rolę w publicznych zainteresowaniach dziedzinami kultury, ekologii i sprawami społecznymi oraz stanowi on zasób sprzyjający działalności gospodarczej,
- jest ważną częścią jakości życia ludzi zamieszkujących wszędzie.

W ocenie stanu istniejącego – analizowany obszar należy do terenów szczególnie cennych krajobrazowo. Ważnymi celami powinna być jego ochrona, ale także udostępnianie dla ludzi.

Na terenie objętym planem nie występują obiekty ujęte w spisie Gminnej Ewidencji Zabytków oraz inne zabytki i dobra kultury podlegające ochronie prawnej.

Jakość życia i zdrowie ludności

Substancje zanieczyszczające środowisko w bardzo różny sposób oddziałują na zdrowie ludności.

Badania środowiska są prowadzone m.in. w ramach systemu badań monitoringowych, które w województwie śląskim przeprowadza i publikuje Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach. Wyniki ostatnich badań monitoringowych środowiska wykonanych w obszarze województwa śląskiego zostały opisane w raporcie pn. *Stan środowiska w województwie śląskim w 2017 roku*. W roku 2018 przedstawiono wyniki dla poszczególnych elementów środowiska.

Nadzór i badania środowiska w zakresie higieny sanitarnej wykonuje Wojewódzka Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Katowicach z oddziałami powiatowymi.

Jak wykazują badania monitoringowe, w gminie Szczyrk może występować zanieczyszczenie powietrza.

Substancje zanieczyszczające w bardzo różny sposób oddziałują na zdrowie ludności, np. :

- dwutlenek siarki powoduje uszkodzenie dróg oddechowych,
- tlenki azotu działają drażniąco na płuca, obniżają ciśnienie krwi, rozszerzają naczynia krwionośne, powodują zwyrodnienie mięśnia sercowego,
- pył zawieszony jest nośnikiem szeregu zanieczyszczeń min. metali ciężkich, benzopirenow, ołów stanowi bardzo silną truciznę, powoduje zmiany w układzie nerwowym, krwionośnym, kostnym,
- kadm oddziałuje niekorzystnie na układ oddechowy, nerwowy, przewód pokarmowy, wątrobę, nerki.

Należy uwzględnić, że aby spowodować drastyczne, negatywne skutki w zdrowiu ludzi, powyższe zanieczyszczenia muszą występować w środowisku w bardzo wysokich stężeniach lub przez znaczny okres czasu.

Z punktu widzenia ochrony zdrowia i życia, na etapie planowania przestrzennego szczególnie ważne są ewentualne ograniczenia funkcji terenów, wynikające np. z kumulacji zagrożeń środowiska, a także potencjalnych możliwości wystąpienia oddziaływań znaczących, przede wszystkim takich, których nie da się ograniczyć środkami technicznymi.

Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące

Głównymi źródłami promieniowania niejonizującego w środowisku są: elektromagnetyczne linie napowietrzne wysokiego napięcia, stacje radiowe i telewizyjne, łączność radiowa, w tym CB radio, radiotelefony i telefonia komórkowa, stacje radiolokacji i radionawigacji.

Znaczenie tego oddziaływania w ostatnich latach rośnie. Powodowane jest to przez rozwój radiokomunikacji oraz powstawanie coraz większej liczby stacji nadawczych radiowych i telewizyjnych. Dodatkowymi źródłami promieniowania niejonizującego są stacje bazowe telefonii komórkowych, systemów przywoławczych, radiotelefonicznych, alarmowych, komputerowych, itp., pokrywających coraz większą

siecią obszary dużych skupisk ludności. Rozwój źródeł pól elektromagnetycznych powoduje zarówno ogólny wzrost poziomu tła promieniowania elektromagnetycznego w środowisku, jak też zwiększenie na mapie kraju liczby miejsc o podwyższonym poziomie natężenia promieniowania. Należy jednak zauważyć, że wzrost poziomu tła elektromagnetycznego nie zwiększa jak dotychczas zagrożenia środowiska i ludności.

Poziom promieniowania w tle pozostaje wielokrotnie niższy od natężeń, przy których możliwe jest jakiegokolwiek szkodliwe oddziaływanie na organizm ludzki. Nie dotyczy to jednak pól elektromagnetycznych w bezpośrednim otoczeniu wszelkiego rodzaju stacji nadawczych, które lokalnie w odległościach zależnych od mocy i konstrukcji stacji mogą posiadać natężenie o poziomie uznawanym za aktywne pod względem biologicznym. Może to mieć miejsce również w przypadkach nakładania się oddziaływań kilku źródeł.

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym może być stosunkowo łatwo wyeliminowane lub ograniczone pod warunkiem zapewnienia odpowiedniej separacji przestrzennej człowieka od pól przekraczających określone wartości graniczne.

W przepisach obowiązujących w Polsce wprowadzono wartości graniczne odnoszące się do obszarów, w których przebywanie ludności jest zabronione oraz obszarów, w których zabronione jest sytuowanie budownictwa mieszkalnego i specjalnego, dopuszcza się natomiast okresowe przebywanie ludności. Przy ustalaniu tych wartości uwzględniono stosunkowo duży margines bezpieczeństwa, dzięki czemu poziomy krajowe są obecnie wielokrotnie niższe od analogicznych poziomów przyjmowanych w różnych krajach europejskich. Uważa się, że przyjęty w Polsce duży margines bezpieczeństwa zapewnia wystarczającą ochronę ludności przed polami elektromagnetycznymi.

Skutki oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na organizmy żywe nie są jeszcze w pełni rozpoznane. Dotychczas uzyskane wyniki badań wykazały, że oddziaływanie to zależy przede wszystkim od częstotliwości fal, ich polaryzacji i cech organizmu. Pochłonięta przez organizm energia fali jest przetwarzana na inne formy energii. Poddawanie organizmu człowieka długotrwałemu i nadmiernemu wpływowi elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego o częstotliwościach wywołujących w komórkach efekty termiczne, powoduje zmiany i dolegliwości w narządzie wzroku, w układzie nerwowym, sercowo-naczyniowym, hormonalnym, w krwi, szpiku kostnym oraz w innych narządach.

Skutków oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na inne elementy środowiska dotychczas nie zaobserwowano. Natomiast źródła promieniowania mogą w istotny sposób zmienić krajobraz. **Przykładem w analizowanym terenie jest telewizyjna wieża przekaźnikowa wraz z towarzyszącym obiektem biurowym. Metalowa wieża ma 87 m wysokości i posadowiona jest na wysokości 1248 m.n.p.m. Anteny zawieszone są na wysokości 68 m (4 anteny radiowe, każda o mocy 10 kW) oraz 82 m (4 nadajniki TV: 2 x 100 kW, 1 x 60 kW, 1 x 1,5 kW). Nie prowadzono tam badań dotyczących promieniowania.**

W 2018 r. (20.09.2018 r.) wykonywano pomiary hałasu w gminie Szczyrk, przy ul. Orlej. Natężenie pola elektromagnetycznego wynosiło 2,07 V/m czyli 15% wartości dopuszczalnej.

Odporność środowiska na degradację i zdolność do regeneracji

Pod pojęciem odporności środowiska przyrodniczego najczęściej rozumie się taką progową wartość parametrów otoczenia systemu przyrodniczego, przy której system ten nie zmienia się lub zmiany są odwracalne po ustaniu zakłócenia.

Proces destrukcji przyrody przez człowieka zapoczątkowany został różnymi formami eksploatacji zasobów przyrody, w efekcie których postępowało przekształcanie jej struktury. W wyniku urbanizacji następowała całkowita eliminacja dzikiej przyrody z miejsc zasiedlanych przez człowieka oraz jej fragmentaryzacja. Najpóźniej pojawiły się różnego typu zanieczyszczenia. Czynniki antropopresji oddziałują negatywnie na komponenty abiotyczne i biotyczne oraz strukturę i funkcjonowanie systemu przyrodniczego.

Ocena odporności środowiska przyrodniczego na destrukcję jest bardzo skomplikowana i trudna. System przyrodniczy posiada zdolność utrzymania lub odtwarzania swej struktury i funkcji w warunkach zmian zewnętrznych. Jednakże w przypadku wprowadzenia czynników degradujących, zdolnych do naruszenia mechanizmów homeostatycznych, następuje załamanie równowagi ekologicznej. Zazwyczaj człowiek nie jest w stanie określić poziomu natężenia sił niszczących, przy którym to załamanie nastąpi. Stwierdza to dopiero po reakcji przyrody.

Zdolność do regeneracji posiadają przede wszystkim komponenty biotyczne, a spośród abiotycznych – hydrosfera i klimat (pozostałe nie są odnawialne). Regeneracja przyrody odbywa się dzięki procesowi sukcesji i rozprzestrzeniania się gatunków.

W odniesieniu do obszaru objętego planem można powiedzieć, że na degradację (nieznaczne zmniejszenie obszaru występowania) najbardziej narażona są flora i fauna.

Obecnie, na podstawie danych z „Prognozy oddziaływania na środowisko Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2018r. do 31 grudnia 2027r.”, stan środowiska przyrodniczego ekosystemów leśnych można określić jako dobry.

Potencjalne zmiany środowiska w przypadku braku realizacji projektu

Projekt planu dotyczy terenu o powierzchni ok. 59,7 ha położonego na północno-zachodnich stokach góry Skrzyczne i służyć ma rozwojowi funkcji sportów zimowych - poszerzeniu i uregulowaniu przebiegu istniejących tras narciarskich oraz realizacji niezbędnej infrastruktury, w tym infrastruktury do zaśnieżania stoków oraz wprowadzeniu trasy rowerowej.

Istniejące trasy narciarskie i infrastruktura istnieją w tym miejscu od kilkudziesięciu lat. Brak realizacji przedsięwzięcia nie oznacza wyeliminowania oddziaływania na środowisko. Istniejące zagospodarowanie będzie bowiem funkcjonować nadal. W przypadku nie podjęcia modernizacji, jego oddziaływanie na środowisko nie zmieni się.

Projekt planu poprzez umożliwienie modernizacji obiektów stwarza także warunki dla poprawy wartości estetycznych, poprzez likwidację starych obiektów, pozostających w złym stanie technicznym.

Przewrócenie miastu Szczyrk prestiżu zimowej stolicy wymaga poszerzenia i unowocześnienia oferowanej bazy narciarskiej. Jednym z elementów powyższych działań jest dalszy rozwój ośrodka narciarskiego COS OPO. Inwestycja spowoduje poszerzenie oferty turystycznej Szczyrku oraz realizację przyjętych celów strategicznych miasta.

Wybrane skutki w przypadku braku realizacji projektu planu:

- brak przekształceń szaty roślinnej,
- brak przekształcenia ukształtowania terenu w niewielkich fragmentach,
- brak poszerzenia terenów inwestycyjnych, co skutkuje przekształceniami środowiska, w szczególności fragmentaryzacją lasów, przez realizację wycinek,
- brak nowoczesnego systemu dośnieżania, opartego na nowoczesnych i korzystniejszych akustycznie technologiach,
- brak nowej trasy rowerowej,
- potencjalne zanieczyszczenie gleby i wód smarem pochodzącym z istniejącego wyciągu orczykowego (otwarty obieg smaru). Nowa inwestycja zapewni użycie najnowocześniejszych technologii, korzystniejszych dla środowiska naturalnego.

7. ANALIZA I OCENA SKUTKÓW DLA ŚRODOWISKA, KTÓRE MOGĄ WYNIKAĆ Z REALIZACJI PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU, W TYM SKUTKI WPŁYWU NA WALORY PRZYRODNICZE I KRAJOBRAZOWE OBSZARÓW WYSTĘPUJĄCYCH W ZASIĘGU ODDZIAŁYWANIA PRZEDMIOTOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, ROZWIĄZANIA OCHRONNE.

Wszystkie zapisy planu przeanalizowane zostały, zweryfikowane i w części zmodyfikowane na etapie prac całego zespołu projektowego ze wsparciem autorów opracowania „Analiza oddziaływania na środowisko zadania inwestycyjnego pn. ‘Rozbudowa ośrodka w obrębie masywu Skrzycznego w COS-OPO w Szczyrku’ (Eko-Consult, Nowy Sącz 27.02.2020 r.). Przedstawione poniżej stanowią ich finalny wynik stanowiący często kompromis pomiędzy pierwotnymi założeniami a koniecznością i potrzebą ochrony środowiska i przyrody.

Możliwe do zastosowania w ramach planu miejscowego rozwiązania ochronne, w formie propozycji zapisów mają odzwierciedlenie bezpośrednio w zapisach uchwały.

Środowisko (ogólnie) - §7:

- zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
- w zakresie ochrony przeciwpożarowej ustala się konieczność zapewnienia dróg pożarowych oraz zaopatrzenia w wodę w dostosowaniu do wymagań określonych w przepisach odrębnych;

Wody powierzchniowe i podziemne

Zadbane o ochronę wód powierzchniowych i wód podziemnych poprzez wprowadzenie ustaleń :

- nakaz utwardzania dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem. Ustala się konieczność ochrony gruntów i wód przed zanieczyszczeniem ściekami komunalnymi i ściekami skażonymi substancjami ropopochodnymi – przez zastosowanie infrastruktury technicznej, która ograniczy przedostawanie się zanieczyszczeń do wód i do ziemi z dróg, placów i parkingów, z nakazem oczyszczenia wód opadowych przed wprowadzeniem do wód i do ziemi, zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi;
- zakaz prowadzenia działalności powodującej zanieczyszczenie wód podziemnych;
- zakaz lokalizacji składowisk odpadów;

- **zakaz działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów;**

Wprowadzono informację, iż:

obszar planu znajduje się w granicach lokalnego zbiornika wód podziemnych „Zbiornik warstw Godula (Beskid Śląski)” – dawny Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 348. Ochrona zasobów wodnych zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie infrastruktury technicznej ustalono:

- **odprowadzanie ścieków sanitarnych:**

- a) **do ogólnomiejskiej kanalizacji sanitarnej,**
- b) **do szczelnych osadników opróżnianych okresowo,**
- c) **do indywidualnych oczyszczalni ścieków;**

- **odprowadzanie wód opadowych i roztopowych:**

- a) **do kanalizacji deszczowej lub za pomocą indywidualnych rozwiązań, z uwzględnieniem ustaleń zawartych §7 pkt. 3,**
- b) **dopuszczenie wtórnego wykorzystania wód deszczowych;**

Zapisy ochronne przyczynią się do zachowania dobrego stanu czystości wód.

Odpowiednio prowadzona gospodarka odpadami i ściekami zapobiega zanieczyszczeniom mogących przenikać do wód powierzchniowych i podziemnych.

Woda do naśnieżania pobierana będzie w oparciu o pozwolenia wodno-prawne. Pobierana będzie z tej samej zlewni do której trafi w trakcie roztopów nie powodując zmian w ogólnym bilansie.

Las jako zbiorowisko roślin charakteryzuje się dużą zdolnością retencjonowania wody. Jego wycinka może dodatkowo zmniejszyć retencyjność obszaru. Istotnym jest ograniczenie jej do minimum a także realizacja piętrzeń cieków i rowów.

Występowanie dużych obszarów leśnych sprzyja:

- **zmniejszeniu potencjalnego zagrożenia i strat powodziowych w dolnych odcinkach potoków odbierających wody opadowe,**
- **zmniejszenie zagrożenia pożarowego,**
- **wzrost różnorodności siedlisk i gatunków,**
- **wzrost produkcji roślinnej.**

Działalność antropogeniczna, do jakiej należy zagospodarowanie turystyczno-sportowe (narciarskie trasy zjazdowe) może powodować trwałe ale niewielkie zmiany stosunków wodnych na obszarach leśnych. Do tych znacząco zmieniających zalicza się bowiem: inwestycje hydrotechniczne, urządzenia melioracji wodnych, infrastrukturę komunikacyjną, wydobywanie kruszyw, pobór wód podziemnych.

W ramach działań minimalizujących zmiany w stosunkach wodnych stosowane będą **odwodnienia stoków i terenów powyżej nich w postaci rynien.**

Wycinki wymaga ogółem 16,2392 ha gruntów leśnych. Trasy narciarskie, stanowiące w przypadku analizowanego obszaru powierzchnię ok. 16,85 ha, ingerują w pow. 12,0197 ha gruntów leśnych, wymagających wycinki. Pozostałe 4,2195 ha gruntów leśnych wymagających wycinki to tereny TK (koleje linowe), UT (tereny usług obsługi tras narciarskich), KDR (tereny dróg rowerowych).

Nie przewiduje się wpływu, wycinki 16,2392 ha lasów, na jednolite części wód podziemnych (JCWP RW200062132749 Żylica). To potok wyżynny węglanowy z substratem drobnopiętnistym na lessach i lessopodobnych. Zakwalifikowany jako silnie zmieniona część wód, o złym potencjale. Brak obecnie przesłanek do stwierdzenia, że wycinka lasów może mieć wpływ na zmianę zasobów wodnych. Pozostanie bez wpływu na stan jakości wód.

Gleba i surowce naturalne

W wyniku wykonania tras oraz naśnieżania nie powinno nastąpić wzmożenie procesu erozji powierzchniowej, pod warunkiem wykonania poniższych zabiegów:

- **wykonanie poprzecznych szczelin w celu odprowadzania wody poza krawędź trasy,**
- **siew dostosowanych gatunkowo traw,**
- **regularne koszenie traw,**
- **zabezpieczenie stromych skarp materiałem skalnym lub/i siatkami.**

Zdecydowanie rekomendowane jest odtworzenie pokrycia roślinami powierzchni gleby na trasach narciarskich (wysiew wybranych gatunków traw). Takie działanie zapobiega dodatkowej erozji i spływaniu mas ziemnych.

Budowa sieci infrastruktury technicznej (wodociągowej i energetycznej) będzie prowadzona w obrębie terenu przeznaczanego pod trasy zjazdowe.

Prognozuje się brak wpływu ww. budowy na środowisko przyrodnicze.

W uchwale:

- nakaz utwardzania dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem. Ustala się konieczność ochrony gruntów i wód przed zanieczyszczeniem ściekami komunalnymi i ściekami skażonymi substancjami ropopochodnymi – przez zastosowanie infrastruktury technicznej, która ograniczy przedostawanie się zanieczyszczeń do wód i do ziemi z dróg, placów i parkingów, z nakazem oczyszczenia wód opadowych przed wprowadzeniem do wód i do ziemi, zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi;
- zakaz lokalizacji składowisk odpadów;
- nakaz ograniczenia wywozu mas ziemnych i wykorzystywania ich w pierwszej kolejności do ukształtowania terenu w rejonie danej inwestycji, bez znacznych zmian naturalnej rzeźby terenu i układu warstw gleby;
- nakaz prowadzenia tras zjazdowych z maksymalnym wykorzystaniem naturalnej konfiguracji terenu dla zminimalizowania robót ziemnych, zmierzających do sztucznego kształtowania podłużnego i poprzecznego profilu trasy;
- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 30% powierzchni działki budowlanej;
- informacja, że na obszarze objętym planem nie występują tereny górnicze.
- na obszarze objętym planem występują tereny zagrożone ruchami masowymi, dla których ustala się:
 - 1) dopuszczenie realizacji obiektów budowlanych po uwzględnieniu występujących zagrożeń,
 - 2) dopuszczenie przekształcania terenu jedynie w sposób zachowujący w maksymalnym stopniu naturalne ukształtowanie oraz niegenerujący powstawania osuwisk,
 - 3) nakaz zagospodarowania poszczególnych działek w sposób przeciwdziałający niekorzystnym zjawiskom związanym z ulewnymi deszczami oraz topnieniem śniegu,
 - 4) nakaz zagospodarowania powierzchni biologicznie czynnej zielenią dobrze wiążącą grunt.

Należy wyjaśnić, że ustalony dla niektórych z terenów, niski (30%) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 30% powierzchni działki budowlanej wynika z faktu, że wszystkie cztery tereny UT posiadają łączną powierzchnię jedynie 1,18 ha, w skład której wchodzi głównie istniejące stacje kolejki oraz wyciągu. Zminimalizowano powierzchnię wyznaczanych terenów UT do koniecznego minimum, co w wyniku wymusiło ustalenie niskiego współczynnika wymaganej powierzchni biologicznie czynnej.

Wprowadzenie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie miało negatywnego wpływu na stan gleb.

Powietrze atmosferyczne

Wytyczne i ograniczenia dotyczące wprowadzania do powietrza atmosferycznego substancji regulują szczegółowo przepisy odrębne z zakresu ochrony środowiska, które nie są przedmiotem planu miejscowego. Badania kontrolne przeprowadzane są za pomocą sieci monitoringowej oraz poprzez dodatkowe badania WIOŚ.

Oddziaływanie na stan powietrza zachodziło (krótkookresowo) będzie na etapie realizacji inwestycji (maszyny budowlane, pojazdy transportujące materiały). Na etapie funkcjonowania przedsięwzięcia krótkookresowo emitorem spalin będą ratraki utrzymujące trasy narciarskie. Z powodu ich pracy nie będzie zachodziło ponadnormatywne oddziaływanie na stan zanieczyszczenia powietrza.

Wprowadzenie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie miało negatywnego wpływu na stan powietrza atmosferycznego.

W uchwale:

- ustala się zastosowanie do celów grzewczych i technologicznych systemów nieuciążliwych dla otoczenia, opartych na najlepszych technikach;

Klimat akustyczny środowiska

Nie prognozuje się, że wystąpienia w omawianym terenie stałych źródeł hałasu. Jedynymi będą te związane z przygotowaniem i użytkowaniem tras narciarskich w sezonie zimowym czyli wynikające używania m.in. ratraków, armatek śnieżnych, stacji pomp, wyciągu, przenośnych urządzeń nagłaśniających. Będzie to oddziaływanie średnioterminowe w skali roku (miesiące zimowe). Dodatkowym źródłem hałasu będzie korzystanie obszaru przez docelowego użytkownika, wykorzystującego go w sposób sportowo-rekreacyjny. Powodować ono może czasowe gwar i krzyki, stanowiące jednak element krótkotrwały i sporadyczny, występujący głównie w miesiącach zimowych.

Tereny USN oraz UT podlegają ochronie przed hałasem.

Równocześnie obowiązują przepisy odrębne, takie jak nakaz ograniczenia uciążliwości do granic działki, do której inwestor posiada tytuł prawny.

W uchwale nie zastosowano zapisu dotyczącego „zakaz przekraczania dopuszczalnych norm hałasu na terenach akustycznie chronionych, tj. na terenach oznaczonych symbolami USN oraz UT - jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych” z uwagi na fakt, że zgodnie z obowiązującymi przepisami ochronie takiej podlegają „z automatu” tereny wykorzystywane w sposób podlegający ochronie prawnej przed hałasem.

Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Na obszarze objętym planem nie występują elementy ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Jakość życia i zdrowie ludności

Inwestycja jaką jest kompleks narciarski jest obiektem służącym rekreacji wypoczynkowi a tym samym regeneracji i odnowie zdrowia fizycznego i psychicznego ludzi.

Projekt planu stwarza warunki dla bezpieczniejszego i bardziej komfortowego funkcjonowania poszczególnych obiektów jak i całego kompleksu.

W projekcie zmiany planu w zabezpieczone zostały warunki dla bezpiecznego funkcjonowania obiektu i zabezpieczenia środowiska przed zanieczyszczeniem.

W przypadku analizowanego planu nie wystąpią zagrożenia związane z substancjami niebezpiecznymi. Nie wprowadzają ryzyka wystąpienia zanieczyszczeń środowiska, pod warunkiem stosowania urządzeń i instalacji technologicznych spełniających obowiązujące normy w zakresie oddziaływania na środowisko.

Wprowadzone zostaną, związane z bezpieczeństwem korzystających z tras narciarskich, bariery, płotki grodzące i tyczki.

W uchwale:

- zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- zastosowanie do celów grzewczych i technologicznych systemów nieuciążliwych dla otoczenia, opartych na najlepszych technikach;
- nakaz wyznaczenia miejsc parkingowych przeznaczonych na postój pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, stosownie do przepisów odrębnych,
- w zakresie ochrony przeciwpożarowej ustala się konieczność zapewnienia dróg pożarowych oraz zaopatrzenia w wodę w dostosowaniu do wymagań określonych w przepisach odrębnych,

Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące

W terenie objętym planem mają swój przebieg linie elektroenergetyczne niskiego napięcia a także znajduje się tu telewizyjno-radiowa wieża przekaźnikowa.

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym może być łatwo wyeliminowane lub ograniczone pod warunkiem zapewnienia odpowiedniej separacji przestrzennej człowieka od pól przekraczających określone wartości. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych ustalono dla: terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, miejsc dostępnych dla ludności.

Krajobraz

Plan oraz zmiana planu wprowadzą do obszaru zmianę widokowo-krajobrazową, związaną z odlesieniem fragmentu terenu oraz powstaniem w to miejsce trasy narciarskiej. Regulacji związanych z odlesieniem wymagają także grunty przeznaczone pod usługi turystyki, tereny kolei, ścieżki rowerowe. Część z nich to inwestycje już istniejące a przeprowadzona procedura zmiany sposobu użytkowania stanowić będzie w części prawne usankcjonowanie stanu istniejącego. W obszarze planu znajduje się istniejąca zabudowa – stacje kolejek i wyciągu oraz telewizyjna stacja nadawcza wraz z towarzyszącą infrastrukturą (w tym obiektem kubaturowym). Obiekty związane z turystyką i sportem podlegać będą modernizacji oraz rozwojowi dla wzbogacenia oferty dla korzystających z infrastruktury – turystów i narciarzy.

W uchwale:

- ograniczenie dopuszczalnej wysokości budynków i obiektów: 15 m w terenach UT, 6 m w terenach IT,
- ograniczenie w postaci wskaźnika minimalnej pow. biologicznie czynnej: od 70 do 95 % w terenach USN, 30 % w terenach UT, 70 % w terenach TK, 40 % w terenach IT,
- zakaz grodzenia, za wyjątkiem tymczasowych ogrodzeń służących bezpieczeństwu użytkowania tras narciarskich,

- **nakaz realizacji elewacji budynków oraz infrastruktury technicznej w stonowanych odcieniach szarości.**

Zróznicowany i częściowo niski minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej wynika głównie z istniejącego już zainwestowania terenów (istniejące linie kolejki oraz wyciągu, stacje kolejki i wyciągu, obiekt stacji nadawczej TV wraz z wieżą). Wyznaczenie terenów pod zainwestowanie (głównie istniejące) w minimalnej niezbędnej powierzchni, wymusiło ustalenie niskiego współczynnika wymaganej powierzchni biologicznie czynnej.

Oddziaływanie na krajobraz będzie widoczne jedynie w fazie realizacji inwestycji, natomiast po jej zakończeniu powstała infrastruktura nie będzie dodatkowym, większym ponad istniejącą od lat, obciążeniem dla krajobrazu.

Ochrona przyrody, ochrona różnorodności biologicznej, powiązania z obszarami przyrodniczo-cennymi i oddziaływanie na te obszary

W roku 1992 Polska podpisała Konwencję o różnorodności biologicznej, którą ratyfikowała w 1996r. Wdrażanie konwencji w kraju koordynuje Departament Ochrony Przyrody Ministerstwa Środowiska. Opracowana została Krajowa strategia ochrony i zrównoważonego rozwoju użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań na lata 2007-2013. Zatwierdzono ją uchwałą 270/2007 Rady Ministrów z dnia 26 października 2007r. Priorytety Konwencji zostały zapisane w różnorodnych dokumentach o charakterze strategicznym. Dokumentem o charakterze nadrzędnym jest strategia „Polska – 2025 długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju”.

Ochrona różnorodności biologicznej jest podstawą do tworzenia sieci obszarów NATURA 2000. Realizacja celu odbywa się poprzez tworzenie obszarów chronionych, utrzymywanie i zagospodarowanie zgodnie z wymaganiami ekologicznymi siedlisk w strefach chronionych i poza nimi, odtwarzanie zniszczonych biotopów oraz tworzenie biotopów.

Obszar położony jest w obrębie:

- obszarowej formy ochrony przyrody oraz ochrony krajobrazu w postaci Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego,
- korytarza (obszaru węzłowego) ssaków drapieżnych i kopytnych,
- korytarz ponadregionalny Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego.

Nie przewiduje się znaczącego wpływu na ww. obszary, także szczególnie z uwagi na istniejące od lat zainwestowanie o tym samym charakterze, intensywną penetrację turystyczną, które plan jedynie sankcjonuje i rozwija. Wprowadzone ustalenia planu ewentualny wpływ będą minimalizować.

Zagospodarowanie góry Skrzyczne nie zostało zidentyfikowane jako zagrożenie dla ssaków i ich ostoi. Nie przewiduje się aby kontynuacja tego użytkowania zmieniła w przyszłości stopień oddziaływania stoku narciarskiego na środowisko.

Dodatkowo ważnym jest, że ssaki migrują głównie w nocy a nie w dzień, kiedy głównie funkcjonuje ośrodek narciarski.

Równocześnie istotnym jest fakt, że zwierzęta unikają m.in. zbliżania się do wyciągów. Wieloletnie doświadczenie obserwacyjne wskazuje, iż zbliżają się max. ok. 50 m do wyciągów. Dodatkowo przeszkadzają im, już istniejące od dziesięcioleci, drogi oraz intensywny ruch turystyczny.

Ośrodek będzie funkcjonował przede wszystkim w okresie zimowym, w sezonie narciarskim. W pozostałym okresie będzie to ruch turystyczny związany głównie z funkcjonowaniem kolejki krzesełkowej, pieszy ruch turystyczny oraz rozwijający się ruch rowerowy. Jednak główne ewentualne oddziaływanie będzie czasowe, średnioterminowe w skali roku.

Niezależnie wprowadzone zostaną ograniczenia oświetlenia tras narciarskich w postaci wykonania oświetlenia mocno kierunkowego, skupiającego się jedynie na samych trasach narciarskich. Zakazuje się także wprowadzania iluminacji obiektów infrastruktury narciarskiej i tras zjazdowych w porze nocnej.

Powyższe działania służą ograniczeniu wpływu na drożność korytarzy ekologicznych i ułatwiać będą swobodne przemieszczanie się zwierząt.

Do zaśnieżania użyte zostaną przez inwestora nowoczesne armatki śnieżące, tzw. lance, które generują niewielki poziom hałasu (ok. 35 dB w odległości 1 m). Gwarantuje to zmniejszenie wpływu na klimat akustyczny i płoszenie zwierząt.

Zastosowana kolorystyka elewacji (stonowane szarości) nie będzie odstraszać zwierząt.

Zważywszy na powyższe argumenty, można stwierdzić, że projektowana modernizacja i rozbudowa istniejącego ośrodka narciarskiego, nie wpłynie na funkcjonowanie korytarzy ekologicznych.

W jaskiniach obszaru stoków Skrzycznego będących w zasięgu planowanego przedsięwzięcia nie stwierdzono obecności żadnego z gatunków nietoperzy. Żadna z jaskiń nie jest położona w obszarze planu miejscowego. Najbliżej obszaru opracowania są otwory jaskini Wężowej i jaskini Pajęcznej - w odległości około 10 – 13 metrów do krawędzi przebiegającej trasy. Poszerzenie trasy będzie realizowano po drugiej stronie istniejącej trasy zjazdowej. W przypadku jaskiń Diabelski Młyn odległość od poszerzonej trasy wynosi około 20 m.

Planowana rozbudowa i modernizacja ośrodka narciarskiego nie zniszczy jaskiń (pozwala na zachowanie ich w stanie niezmienionym i nienaruszonym) oraz nie będzie miała wpływu na faunę w nich występującą.

Zalecenia ochronne dotyczące ochrony, potencjalnie mogących występować w jaskiniach, nietoperzy, są ukierunkowane na zachowanie i ochronę stanu bieżącego jaskiń i ich najbliższego otoczenia. Plan miejscowy to realizuje. Natomiast pozostałe zalecenia, jak nadzór przyrodniczy, będą wynikały z uzgodnień inwestycyjnych, w tym raportu oddziaływania na środowisko.

Trasy narciarskie, ścieżki rowerowe, obiekty stacji kolejki linowej oraz wyciągu oraz przebiegi samych linii kolejowych i wyciągów narciarskich stanowią ogółem powierzchnię 23,79 ha. Ingerują w 16,2392 ha gruntów leśnych, wymagających wycinki.

W ramach opracowywanego planu miejscowego przeprowadzone zostanie postępowanie w sprawie przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne.

Poniżej zamieszcza się dane sporządzone na potrzeby wniosku leśnego wraz z odniesieniami do konkretnych przeznaczeń :

Przeznaczenie w mpzp	Powierzchnia w mpzp [ha]	Powierzchnia Ls do zmiany przeznaczenia [ha]	Udział pow. Ls do zmiany przeznaczenia w stosunku do terenów w mpzp [%]
USN	16,85	12,0197	71,33
UT	1,18	0,0337	2,86
TK	5,33	3,8551	72,33
IT	0,10	0,0011	1,1
KDR	0,33	0,3296	99,88
<i>razem</i>		16,2392	

Największy udział w ramach odlesień stanowią te z przeznaczeniem pod zjazdowe trasy narciarskie, oraz te, które są położone w terenach istniejących linii kolejki i wyciągu.

Natomiast tereny proponowanych tras rowerowych w całości wymagają odlesienia.

Podane powyżej wielkości planowanych odlesień są niezbędne dla realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, z którym pokrywa się późniejszy program inwestorski.

Warto podkreślić, że w ramach „Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2018r. do 31 grudnia 2027r.”, że inwestycje zrealizowane dotychczas i realizowane nadal, w ramach Szczyrkowskiego Ośrodka Narciarskiego (sąsiadującego od zachodu) czyli: powstanie na Hali Skrzyczneńskiej w Szczyrku wielofunkcyjnego obiektu, który pomieści m.in. bar, restaurację i wypożyczalnię sprzętu sportowego, postawienie nowych kolejek linowych, poszerzenie tras i przebudowa systemu naśnieżania, nie będą miały wpływu na zagrożenie trwałości lasów jak również prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, można założyć, że analizowana rozbudowa i modernizacja ośrodka COS na północnych stokach góry Skrzyczne, sąsiadująca od wschodu z ww. inwestycjami SON nie wpłynie negatywnie na stan lasów oraz gospodarkę leśną.

Las jako zbiorowisko roślin charakteryzuje się dużą zdolnością retencjonowania wody. Jego wycinka może dodatkowo zmniejszyć retencyjność obszaru. Istotnym jest ograniczenie jej do minimum a także realizacja piętrzeń cieków i rowów.

Natomiast jedną z funkcji lasów państwowych jest funkcja rekreacyjno-wypoczynkowa, w którą wpisuje się inwestycja wraz z celami wycinki. Będą one prowadzone w obszarze, który poddawany jest przebudowie drzewostanu a istniejący drzewostan nie przedstawia większej wartości przyrodniczej.

Większość z rozwiązań ochronnych, zapobiegających i ograniczających negatywny wpływ wycinki leśnej (głównie na integralność obszarów leśnych, siedliska gatunków chronionych i funkcjonowanie korytarzy ekologicznych oraz warunki geologiczne), powinna być zastosowana na etapie realizacyjnym a nie stanowi materii planu miejscowego.

Proponuje się:

- Na obrzeżach tras narciarskich wykonać nasadzenia z rodzimych i dostosowanych gatunkowo do siedliska gatunków krzewów w celu odtworzenia pasów przejściowych (ekotonów) pomiędzy zbiorowiskami trawiastymi na trasach zjazdowych i zbiorowiskami ziołorośli a ścianą lasu - z jarzębu pospolitego i leszczyny, których nasiona pozyskano z miejscowych ekotypów.
- Prace budowlane prowadzić pod nadzorem przyrodniczym, zarówno na etapie realizacji jak i monitoringiem powykonawczym podczas eksploatacji inwestycji przez okres co najmniej 3 lat w celu dopilnowania prawidłowej rekultywacji terenu oraz w celu monitorowania odtwarzającej się roślinności.
- Stosować rozwiązania zapobiegające erozji, które sprawdziły się w praktyce podczas realizacji podobnych obiektów oraz techniki odtwarzania pokrycia darnią nowych tras narciarskich z wykorzystaniem rozkładanego pokosu lokalnych traw.

Proponowane zabiegi ochronne oraz monitoring przyrodniczy prowadzony od trzech lat na obszarze analogicznej inwestycji realizowanej i już działającej w rejonie Małego Skrzycznego i Hali Pośredniej, pozwala na wyciągnięcie wniosków, iż proponowana inwestycja w jej zakresie nie spowoduje większych zmian w środowisku leśnym ponad istniejące.

W uchwale:

- zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- ograniczenie w postaci wskaźnika minimalnej pow. biologicznie czynnej,
- ograniczenie wysokości,
- zakaz grodzenia, za wyjątkiem tymczasowych ogrodzeń służących bezpieczeństwu użytkowania tras narciarskich;
- realizacja oświetlenia tras narciarskich w sposób kierunkowy oświetlający wyłącznie trasy zjazdowe;
- zamieszczono informację, że: obszar planu położony jest w Parku Krajobrazowym Beskidu Śląskiego, powołanym na podstawie rozporządzenia Wojewody Bielskiego Nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998r.
- wprowadzono zapis: „nakaz realizacji elewacji budynków oraz infrastruktury technicznej w stonowanych odcieniach szarości”, do którego zastosowanie się wpłynie pozytywnie zarówno na krajobraz, jak i wpływ na butującą tu faunę.
- zakaz stosowania iluminacji obiektów,

Zaopatrzenie w media

w wodę:

- a) z miejskiej sieci wodociągowej,
- b) dopuszczenie zaopatrzenia w wodę z indywidualnych ujęć wód;

w energię elektryczną:

- a) poprzez istniejący i projektowany układ sieci i urządzeń elektroenergetycznych: linie napowietrzne i kablowe średniego i niskiego napięcia, stacje transformatorowe SN/nN,
- b) dopuszcza się korekty przebiegu istniejących sieci oraz lokalizację nowych sieci, urządzeń i obiektów infrastruktury energetycznej, w tym stacji transformatorowych, stosownie do szczegółowych rozwiązań technicznych;

w gaz:

- a) z sieci gazowej,
- b) dopuszczenie zaopatrzenia w gaz za pomocą indywidualnych źródeł;

zaopatrzenie w ciepło:

za pomocą indywidualnych rozwiązań z uwzględnieniem ustaleń zawartych w §7 pkt. 2;

odprowadzanie ścieków sanitarnych:

- a) do ogólnomiejskiej kanalizacji sanitarnej,
- b) do szczelnych osadników opróżnianych okresowo,
- c) do indywidualnych oczyszczalni ścieków;

odprowadzanie wód opadowych i roztopowych:

- a) do kanalizacji deszczowej lub za pomocą indywidualnych rozwiązań, z uwzględnieniem ustaleń zawartych §7 pkt. 3,
- b) dopuszczenie wtórnego wykorzystania wód deszczowych;

w zakresie telekomunikacji:

- a) dopuszczenie budowy sieci telekomunikacyjnej oraz urządzeń radiowych telefonii bezprzewodowej,
- b) realizację sieci i urządzeń zapewniających dostęp do ruchomej, publicznej sieci telefonicznej oraz internetu szerokopasmowego.

Oddziaływania skumulowane

Obszar opracowania położony jest w sąsiedztwie obszarów wykorzystywanych sportowo i turystycznie – Szczyrkowskiego Ośrodka Narciarskiego oraz pieszych szlaków górskich.

Plan wprowadza do obszaru zmiany w części jego przeznaczenia i sposobu zagospodarowania terenu, w postaci poszerzenia tras narciarskich (głównie „Ondraszka”) oraz realizacji łączników tras. Należy jednak podkreślać, że jest to jedynie rozbudowa istniejącego od kilkudziesięciu ośrodka narciarskiego Centralnego Ośrodka Sportu.

Zwiększenie powierzchni tras narciarskich nie wpłynie znacząco na stopień oddziaływania na tereny przyległe, w tym tereny podlegające ochronie. Natomiast poszerzenie tras, realizacja łączników wraz z trasami istniejącymi w obrębie góry Skrzyczne i kompleksu SON-u, powodować mogą nieznaczne oddziaływanie skumulowane. Oddziaływanie będzie się charakteryzować głównie zwiększonym nieznacznie w tej części stoków ruchem turystyczno-sportowym występującym krótkookresowo (średnioterminowo w skali roku) głównie w okresie zimowym (narciarstwo) oraz w okresach pozwalających na turystykę pieszo-rowerową.

Na obiekty kubaturowe składają się obiekty istniejące, które będą modernizowane i ewentualnie rozbudowywane, pod kątem umożliwienia prawidłowego funkcjonowania obiektów.

Nie przewiduje się więc znaczącego, skumulowanego z innymi przedsięwzięciami, oddziaływania projektowanego miejscowego planu na środowisko przyrodnicze.

Prognozuje się, że realizacja projektu nie spowoduje także wystąpienia oddziaływań skutkujących ograniczeniami funkcji sąsiednich terenów.

8. PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004R, O OCHRONIE PRZYRODY.

Celem planu jest ustalenie takich zasad zagospodarowania terenu, które pozwolą na wykorzystanie terenu dla rozwoju sportów zimowych (głównie narciarskie trasy zjazdowe). Równoczesnym celem jest ustalenie zasad, które pozwolą w ograniczony sposób ingerować w wartości krajobrazowe i przyrodnicze. Ustalenia planu realizują ten cel.

Prognozuje się, że proponowane w projekcie planu funkcje terenu i ich zagospodarowanie nie wpłyną niekorzystnie na obszary chronione – Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego i sąsiadujący z terenem od południowego-wschodu Obszar Natura 2000 „Beskid Śląski PLH 240005” a także na jaskinie występujące w obszarze stoków góry Skrzyczne.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Obszar objęty projektem planu położony jest na styku (od południowego-wschodu) z obszarem Natura 2000 (PLH240005 Beskid Śląski).

Prognozuje się, że proponowane w projekcie planu funkcje terenu i jego zagospodarowanie nie będą ingerować w obszar Natura 2000, nie wpłyną niekorzystnie na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 i ich integralność.

10. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Cele ochrony środowiska dla poszczególnych szczebli zostały zapisane w wielu dokumentach i przepisach. Poniżej wspomniano o najbardziej istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Aktualny zakres regulacji przepisów z zakresu ochrony środowiska w Unii Europejskiej został określony w Traktacie amsterdamskim (art. 174-176 zawarte w tytule XIX części III TWE). Traktat z Nicei nie wprowadził tutaj istotnych zmian. We wspólnej polityce ochrony środowiska WE największy nacisk położono na zapobieganie zanieczyszczeniom i szkodom oraz ich ograniczanie, a także na ochronę i odnowę zasobów. Do pierwszej grupy zaliczono zwalczanie zanieczyszczenia wód i atmosfery, walkę ze szkodami powodowanymi przez produkty chemiczne oraz walkę z hałasem. Do drugiej grupy zaliczono właściwe zagospodarowanie odpadów, ochronę dziedzictwa przyrodniczego oraz poprawę warunków życia.

Ramy strategicznej polityki wspólnotowej na okres 10 lat w zakresie ochrony środowiska, ustanowionym przez Unię Europejską określa VII Program Działań Wspólnoty Europejskiej w Zakresie

Środowiska Naturalnego: „Dobrze żyć w granicach naszej planety”, przyjęty 20 listopada 2013r. (decyzja nr 1386/2013/UE).

Proponowany program opiera się na istotnych osiągnięciach 40 lat polityki ochrony środowiska UE i kilku ostatnich dokumentach strategicznych w tej dziedzinie, w tym: *Europa efektywnie Korzystająca z Zasobów*, *Strategii UE na rzecz Różnorodności Biologicznej do 2020* i *Unijnego Planu działań na rzecz Gospodarki Niskoemisyjnej*.

Program, określa strategiczne plany kształtowania polityki w zakresie środowiska z dziewięcioma priorytetowymi celami, które mają zostać osiągnięte do 2020:

1. ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii;
2. przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną;
3. ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem obciążeniami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu;
4. maksymalizacja korzyści płynących z prawodawstwa Unii w zakresie ochrony środowiska;
5. poprawa dowodów stanowiących podstawę polityki ochrony środowiska;
6. zabezpieczenie inwestycji na rzecz polityki ochrony środowiska i przeciwdziałania zmianie klimatu i urealnieniu cen;
7. poprawa uwzględniania aspektu ochrony środowiska i zwiększeniu spójności polityki;
8. wspieranie zrównoważonego charakteru miast Unii;
9. zwiększenie efektywności UE w przeciwdziałaniu regionalnym i globalnym wyzwaniom ochrony środowiska.

Cele te powinny zostać powiązane z celami strategii „Europa 2020” na różnych poziomach sprawowania władzy i w każdym wypadku z uwzględnieniem zasady pomocniczości, min. w zakresie:

- ograniczenia emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 20%;
- zagwarantowania, że do 2020 r. 20% zużycia energii będzie pochodziło z odnawialnych źródeł energii;
- ograniczenia, dzięki poprawie efektywności energetycznej, zużycia energii pierwotnej o 20%.

Na szczeblu lokalnym powinien on stawiać sobie ambitniejsze cele, rozciągając oddziaływanie na inne obszary inicjatywy przewodniej „Europa efektywnie korzystająca z zasobów”, takie jak: różnorodność biologiczna, zrównoważone środowisko miejskie, użytkowanie gruntów, gospodarowanie odpadami i zasobami wodnymi oraz zanieczyszczenie powietrza, adaptacja do zmian klimatu. Unia Europejska forsuje potrzebę przygotowań do adaptacji. W czerwcu 2007r. opublikowano tzw. „zielony” dokument UE dotyczący adaptacji do konsekwencji zmian klimatu.

VII Program zawiera **wizję na rok 2050**, w którym to roku obywatele mają się cieszyć dobrą jakością życia, z uwzględnieniem ekologicznych ograniczeń planety, w gospodarce nic się nie marnuje, różnorodność biologiczna jest przywracana, a niskoemisyjny wzrost - oddzielony od zużycia zasobów - wyznacza drogę rozwoju globalnego.

Spośród uregulowań UE o istotnym znaczeniu w kontekście zmian klimatycznych są: Ramowa Dyrektywa Wodna UE, zobowiązująca kraje członkowskie do zapewnienia dobrej jakości wód w UE do końca 2015 oraz Dyrektywa Powodziowa UE która wymusza ocenę ryzyka powodzi, stworzenie map ryzyka i potencjalnych strat, i przygotowanie działań w kierunku „gospodarowania” ryzykiem powodziowym.

Podstawowym aktem transponującym do polskiego prawodawstwa zapisy Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego z Rady z dnia 23 października 2000r. jest ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne. Główne cele Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW) zostały określone jako:

- niepogarszanie stanu czystości wód,
- dobry stan wód w 2015 roku; dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny ilościowy dla wód podziemnych,
- spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w innych unijnych aktach prawnych i polskim prawie , w odniesieniu do obszarów chronionych,
- zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji.

RDW reguluje kwestie dotyczące zarządzania i planowania zasobami wodnymi, wskazując w jaki sposób i w jakich ramach czasowych należy opracować i wdrożyć właściwe dokumenty, przy czym dokumentem podstawowym, obrazującym całość cyklu planistycznego ma być plan gospodarowania wodami (PGW) w dorzeczu. Termin opracowania przez państwa członkowskie planów gospodarowania wodami dla obszarów dorzeczy został wyznaczony na koniec 2009r.

Obowiązuje Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2016 r. poz. 1911).

Za realizację zadań w regionach wodnych odpowiedzialny jest dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej. **Obszar miasta Szczyrk zawiera się w obszarze działania Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie RZGW Kraków.**

13 grudnia 2011 roku Rada Ministrów uchwaliła „Koncepcję Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030”, opublikowaną w Dzienniku Urzędowym RP w dniu 27 kwietnia 2012r.

Jako główny, nadrzędny cel polityki przestrzennej przyjmuje się **efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągania ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie.** Cel główny obejmuje kilka celów polityki przestrzennej:

1. Podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności.
2. Poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów.
3. Poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.
4. Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski.
5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej na zagrożenia naturalne i utratę bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa.
6. Przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego.

Główne wyzwania z zakresu osiągnięcia i utrzymania wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski:

- zaspokojenia bieżących potrzeb rozwojowych społeczeństwa w drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych i społecznych,
- zabezpieczenia możliwości dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego w oparciu o zachowane w dobrym stanie zasoby naturalne, kulturowe i lokalne walory środowiska,
- zapewnienia racjonalnego powiązania rozwoju społeczno-gospodarczego z ochroną zasobów wodnych i ich dostępnością,
- zapewnienia bezpieczeństwa poprzez podjęcie działań na rzecz ograniczenia ryzyka powodziowego oraz zagrożenia skutkami suszy,
- zapewnienia ciągłości i możliwości rozwoju na wielu obszarach Polski przez skuteczną ochronę złóż kopalin (w tym wód leczniczych, termalnych i solanek) przed nieracjonalną i nielegalną eksploatacją.

Konieczne działania:

1. Integracja działań w zakresie funkcjonowania spójnej sieci ekologicznej kraju jako podstawa ochrony najcenniejszych zasobów przyrodniczych i krajobrazowych,
2. Przeciwdziałanie fragmentacji przestrzeni przyrodniczej,
3. Wprowadzenie gospodarowania krajobrazem zgodnie z zapisami Europejskiej Konwencji Krajobrazowej,
4. Racjonalizacja gospodarowania ograniczonymi zasobami wód powierzchniowych i podziemnych kraju, w tym zapobieganie występowaniu deficytu wody na potrzeby ludności i rozwoju gospodarczego,
5. Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód i związanych z nimi ekosystemów,
6. Zmniejszenie obciążenia środowiska powodowanego emisjami zanieczyszczeń do wód, atmosfery i gleby,
7. Zabezpieczenie cennych gospodarczo złóż kopalin i zwiększenie wykorzystania surowców wtórnych.

W odniesieniu do zagadnień planowania przestrzennego na szczególną uwagę zasługują następujące dokumenty rekomendacyjne dla KPZP:

- „Konsekwencje zmian klimatycznych dla przemian w zagospodarowaniu przestrzennym kraju – rekomendacje dla KPZK” Autor: prof. dr hab. Leszek Starkl, prof. dr hab. Zbigniew W. Kundzewicz,
- „Przyrodnicze aspekty zagospodarowania przestrzennego kraju - przesłanki i rekomendacje dla KPZK”. Autor: dr hab. Marek Degórski
- „Gospodarka wodna w kontekście przestrzeni kraju – rekomendacje dla KPZK”. Autor prof. dr hab. Inż. Elżbieta Nachlik.

Z ekspertyzy prof. dr hab. Leszka Starkla i prof. dr hab. Zbigniewa W. Kundzewicza pt. „Konsekwencje zmian klimatycznych dla przemian w zagospodarowaniu przestrzennym kraju – rekomendacje dla KPZK. Ekspertyza dla Ministerstwa Rozwoju Regionalnego” Warszawa-Kraków-Poznań, listopad 2007r. wynika m.in., iż niezbędna jest adaptacja do konsekwencji zmian klimatu we wszystkich sektorach a przede wszystkim w takich jak: planowanie przestrzenne, gospodarka wodna, rolnictwo, transport, energetyka, leśnictwo, zdrowie publiczne, turystyka, itd. Ekspertyza zawiera także wskazania dla gospodarki przestrzennej w różnych regionach przyrodniczych Polski, przy czym obszar, w którym położone jest miasto Szczyrk zaliczony został do obszarów górskich, dla których autor ekspertyzy sprecyzował następujące wskazania:

„Obszary górskie muszą być szczególnie nastawione na ochronę przed wzrostem częstotliwości zdarzeń ekstremalnych (głównie opadów atmosferycznych), odbijających się w katastrofalnych powodziach, osuwiskach, powalach lasów. Niezbędna jest przebudowa składu gatunkowego zbiorowisk leśnych i wzrost ich arealu przy równoczesnym maksymalnym ograniczeniu gruntów ornych na korzyść użytków zielonych, sadów, a na pogórzach nawet winnic (przy wzroście temperatur). Równolegle należy ograniczać gęstość dróg przyspieszających powierzchniowy spływ wody (fale powodziowe), zatrzymywać wody gruntowe, a meliorować jedynie stoki osuwiskowe zagrażające budownictwu i infrastrukturze (Starkel i in. 2007). Należy rozważyć podjęcie budowy dalszych zbiorników retencyjnych. Należy wycofać się z budowania na terenach przykorytowych i ze stromych stoków (groźba osuwisk). Wypoczynek i turystyka winny być ukierunkowane na sezony letnie, m.in. w związku z ograniczeniem sportów zimowych przy efemerycznym zaleganiu pokrywy śnieżnej w wysokościach poniżej 600-800m n.p.m. (nieoptymalność wyciągów narciarskich).” Poniżej, z ww. ekspertyzy przywołano rysunek przedstawiający Główne zagrożenia dla gospodarki przestrzennej i elementy ochrony środowiska w różnych regionach Polski.

Ww. ekspertyza wskazuje także konieczność optymalizacji sposobu funkcjonowania przestrzennego pozwalającego zarówno lepiej przeciwdziałać zmianom klimatu, jak i zabezpieczyć się przed niekorzystnymi jego zmianami. Adaptacja do konsekwencji zmian klimatu na poziomie krajowym wymaga zwłaszcza

poprawy systemów osłony przed klęskami żywiołowymi (osuwiska, susze, powódzie, fale upałów, pożary, plagi, epidemie). Przewiduje się przygotowanie strategii na poziomie europejskim i krajowym.

W lutym 2009r. ukazał się „Ekspercki projekt Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2033”, opracowany przez Zespół Ekspertów Naukowych do spraw Zagospodarowania Przestrzennego Kraju. Idea KPZK opiera się na ustrojowej zasadzie zrównoważonego, trwałego rozwoju. Identyfikuje obszary problemowe o znaczeniu krajowym (Polska Wschodnia i konurbacja górnośląska) oraz międzywojewódzkim. Wśród dziewięciu obszarów problemowych o znaczeniu międzywojewódzkim wymieniono Karpaty obejmujące województwa: śląskie, małopolskie, podkarpackie. Zasadnicze problemy to: erozja gleb, zagrożenia osuwiskowe, presja urbanistyczna i turystyczna, oraz konflikty ochrony przyrody i krajobrazu, deficyt wody i zagrożenia powodziowe a także słaba dostępność regionów turystycznych.

W roku 2008 Minister Środowiska sporządził dokument strategiczny wskazujący główne cele i najważniejsze priorytety polityki ekologicznej RP w najbliższych 4-8 latach, pt. „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016.”, w którym do najbardziej istotnych priorytetów zaliczono:

- działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju,
- przystosowanie do zmian klimatu,
- ochronę różnorodności biologicznej.

Uchwałą Rady Ministrów z dnia 10 listopada 2009r. przyjęta została **Polityka energetyczna Polski do 2030 roku**. W ramach zobowiązań ekologicznych Unia Europejska wyznaczyła na 2020 rok cele ilościowe, tzw. „3x20%”, tj. zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych o 20% w stosunku do roku 1990, zmniejszenie zużycia energii do 20% w porównaniu z prognozami UE na 2010r., zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii do 20% całkowitego zużycia w UE, w tym zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii w transporcie do 10%. W grudniu 2008r. został przyjęty przez UE pakiet klimatyczno-energetyczny, w którym ustalone zostały konkretne narzędzia prawne realizacji ww. celów.

Cele ochrony środowiska uwzględniono w przedmiotowym projekcie planu zagospodarowania przestrzennego stosownie do jego zawartości i stopnia projektowanego dokumentu. Przejawia się to m.in. we wprowadzeniu odpowiednich funkcji oraz zapisów ochronnych.

Ocenia się, że w projekcie planu uwzględniono cele ochrony środowiska ustanowione na wyższych, niż lokalny, szczeblach.

11. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Realizacja projektu zmiany planu nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko, pod warunkiem zastosowania się do zawartych w planie zasad oraz niezależnie działających przepisów odrębnych.

12. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Do omawianego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wykonywano projektu dotyczącego wariantowych rozwiązań alternatywnych. Projekt planu jest ściśle związany z planowaną inwestycją rozwoju ośrodka COS oraz połączenia z SON-em. Jego kształt został wstępnie konsultowany z Nadleśnictwem Bielsko.

Obecnie zaproponowany projekt techniczny rozbudowy tras zjazdowych wydaje się być optymalnym, stanowiącym jedyną alternatywę - najmniej ingerującą w teren i środowisko a umożliwiającą realizację inwestycji. Dołożono wszelkich starań o zminimalizowanie negatywnego wpływu na środowisko.

13. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Skutki realizacji postanowień Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk oraz planów zagospodarowania przestrzennego są analizowane i oceniane w trybie przepisów art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w ramach tzw. „Oceny aktualności studium i planów miejscowych” wg. przyjętej częstotliwości. Proponuje się utrzymanie dotychczasowej częstotliwości wykonywania oceny.

Ustawa o Inspekcji Ochrony Środowiska wprowadziła Państwowy Monitoring Środowiska - będący jednolitym system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska, realizowanym zgodnie z wieloletnimi programami państwowego monitoringu środowiska. Programy opracowane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska są zatwierdzane przez Ministra Środowiska.

Celem PMŚ, zgodnie z art. 25 ust. 3 ww. ustawy, jest wspomaganie działań na rzecz ochrony środowiska poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa o:

- jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów;
- występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i ich przyczynach, w tym powiązaniach przyczynowo-skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

System Państwowego Monitoringu Środowiska z mocy ustawy koordynowany jest przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska: sieci krajowe i regionalne przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska; sieci lokalne przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska.

Informacje wytworzone w ramach PMŚ wykorzystywane są do celów monitorowania skuteczności działań i strategicznego planowania w zakresie ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju na wszystkich poziomach zarządzania.

Badaniami monitoringowymi objęty jest także powiat bielski, co wydaje się wystarczające.

14. PODSUMOWANIE I STRESZCZENIE

Niniejsza prognoza stanowi jeden z elementów strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu zmiany planu zagospodarowania przestrzennego. Została sporządzona zgodnie z wymogami obowiązujących przepisów a przede wszystkim ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W okresie sporządzania niniejszej prognozy nie było przepisów wykonawczych dotyczących prognozy oddziaływania na środowisko do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Teren planu to obszar o pow. 59,7 ha terenu położonego na północnych stokach góry Skrzyczne, w ramach Centralnego Ośrodka Sportu.

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk teren objęty projektem planu miejscowego położony jest w obszarze:

- lasów i gruntów zadrzewionych i zakrzewionych,
- terenów rekreacyjno-wypoczynkowych - tras narciarskich w rejonie Skrzycznego, Małego Skrzycznego, Hali Skrzyczneńskiej.

Do projektu planu wykonano niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko. Informacje zawarte w prognozie zostały opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko projektu niniejszego miejscowego zagospodarowania przestrzennego został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Żywcu.

Prognoza oddziaływania na środowisko w kolejnych rozdziałach zawiera:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

Ponadto określa, analizuje i ocenia:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne – z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Celem opracowania planu jest poszerzenie i uregulowanie przebiegu istniejących tras narciarskich oraz realizacji niezbędnej infrastruktury, w tym infrastruktury do zaśnieżania stoków oraz wprowadzenie trasy rowerowej. Pozwoli to na dalszy rozwój ośrodka narciarskiego COS OPO. Inwestycja spowoduje poszerzenie oferty turystycznej Szczyrku oraz realizację przyjętych celów strategicznych miasta. Inwestycja bezpośrednio wpisuje się w przyjęte cele strategiczne miasta.

Uchwała obejmuje obszar ok. 59,7 ha, terenu położonego w Szczyrku, na stoku góry Skrzyczne, w obszarze istniejących tras narciarskich, wyciągów i kolei.

Celem opracowania planu jest poszerzenie i uregulowanie przebiegu istniejących tras narciarskich oraz realizacji niezbędnej infrastruktury, w tym infrastruktury do zaśnieżania stoków oraz wprowadzenie trasy rowerowej. Pozwoli to na dalszy rozwój ośrodka narciarskiego COS OPO. Inwestycja spowoduje poszerzenie oferty turystycznej Szczyrku oraz realizację przyjętych celów strategicznych miasta.

W ramach procedury opracowywania planu przewiduje się uzyskanie zgód na przeznaczenie gruntów leśnych na cele nieleśne.

Analiza stanu środowiska i uwarunkowań ekofizjograficznych została zamieszczona w rozdziałach: 4, 5, 6 niniejszej prognozy. Na ich podstawie sporządzono wytyczne do projektu planu. Do najbardziej istotnych zaliczono:

- **konieczność maksymalnego zachowania rzeźby terenu,**
- **konieczność maksymalnej ochrony środowiska przyrodniczego.**

Teren objęty zmianą planu jest już silnie przekształcony antropogenicznie na dominującej części opracowania i od lat obciążony penetracją turystyczną. Wieloletnia eksploatacja ośrodka narciarskiego doprowadziła do szeregu intensywnych zmian w środowisku. Do ważniejszych z nich należy ograniczenie w funkcjonowaniu korytarzy ekologicznych, wpływ na możliwość wykorzystania terenu przez dziko żyjące zwierzęta jako miejsca ich stałego bytowania.

W związku ze stanowiskiem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach zawartym w pismach: WOOS-BB.610.118.2019.AB.2 oraz WOOS.410.509.2019.AB z dnia 31.12.2019r., niniejszy dokument, jak i sam projekt zmiany planu, uzupełniono i poprawiono zgodnie z zaleceniami. W tym celu wykonane zostało także opracowanie Analiza oddziaływania na środowisko zadania inwestycyjnego pn. "Rozbudowa ośrodka w obrębie masywu Skrzycznego w COS-OPO w Szczyrku" (Eko-Consult, Nowy Sącz 27.02.2020 r.).

Ocena skutków dla środowiska, które mogą wynikać z realizacji projektowanego przeznaczenia terenu, w tym skutki wpływu na walory przyrodnicze i krajobrazowe obszarów występujących w zasięgu oddziaływania przedmiotowej zmiany planu zagospodarowania przestrzennego, a także rozwiązania ochronne omówiono w rozdziale 7. **Potencjalne znaczące skutki dla środowiska związane z realizacją ustaleń planu miejscowego nie powinny wystąpić.**

W prognozie pozytywnie oceniono przyjęte w projekcie planu rozwiązania minimalizujące negatywne dla środowiska przyrodniczego i ludzi skutki dopuszczenia znaczących zmian na badanym obszarze. Stwierdzono także, że zapisy planu zostały tak sformułowane, aby wymogi w nich zawarte uwzględniały istniejące wymagania przyrodnicze i były zgodne z aktualnie obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody. Pozostałe, rekomendowane w ramach prognozy, działania ochronne, powinny mieć zastosowanie na etapie realizacji inwestycji i być wykonywane zgodnie z zaleceniami przyrodniczymi oraz pod kontrolą.

Problemy ochrony środowiska występujące na obszarze miasta Szczyrk i jego sąsiedztwa opisano w rozdziale 6 niniejszej prognozy. Jednym z nich jest zanieczyszczenie powietrza (głównie pyłem), z którego wynika konieczność podjęcia działań mających na celu ograniczenie tego zjawiska. W planowaniu przestrzennym sytuacja ta wiąże się przede wszystkim z koniecznością zachowania aktualnego systemu przewietrzania. Tematyka ta pozostaje bez związku z ustaleniami (przeznaczeniem terenów) niniejszego planu.

W prognozie omówiono cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby, w jakich te cele i problemy zostały uwzględnione (rozdział 10). Z dokumentów rangi międzynarodowej, wspólnotowej, a także krajowej wynika, iż ostatnim i priorytetowym celem ochrony środowiska jest ochrona klimatu, walka ze zmianami klimatycznymi i potrzeba przygotowań do adaptacji do konsekwencji zmian klimatycznych. W okresie prac nad projektem planu zagadnienie to nie znalazło jeszcze odzwierciedlenia w strategiach szczebla wojewódzkiego i gminnego. Brak jest także umocowań prawnych tworzących podwaliny do realizacji tego celu polityki Unii Europejskiej. Jest to jedno z najważniejszych i najtrudniejszych wyzwań ostatnich czasów. Ochrona klimatu w planowaniu przestrzennym przejawia się np. w ustaleniach dotyczących przebiegu dróg i organizacji komunikacji, wyposażeniu terenów w odpowiednią infrastrukturę techniczną (przede wszystkim kanalizację z odprowadzaniem ścieków do istniejących oczyszczalni ścieków, infrastrukturę gazowniczą, ciepłowniczą i energetyczną, odpowiednią gospodarkę odpadami), zachowania systemu przewietrzania miasta, ochrony zasobów wód podziemnych i powierzchniowych, a także ustaleniu odpowiednich wielkości powierzchni biologicznie czynnych.

W niniejszym opracowaniu wykazano, iż **proponowana w projekcie planu funkcja terenu i jego zagospodarowanie nie będzie niekorzystnie oddziaływać na klimat, na obszary cenne przyrodniczo,**

w tym na obszary Natura 2000 i ich integralność) oraz inne ustanowione i proponowane formy ochrony przyrody, które znajdują się w mieście Szczyrk i w jego sąsiedztwie.

Projektowana inwestycja nie wpłynie na funkcjonowanie korytarzy ekologicznych. Obszar inwestycji objęty jest częściowo korytarzami ekologicznymi – ponadregionalnym: Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego a także w części północno-zachodniej wchodzi w skład korytarzy ekologicznych – obszarów węzłowych dla ssaków kopytnych, ssaków drapieżnych. W ramach rozdziału 7 przytacza się argumentację dowodzącą, że projektowana modernizacja i rozbudowa istniejącego ośrodka narciarskiego, nie wpłyną na funkcjonowanie powiązań ekologicznych, w tym korytarzy ekologicznych. W stosunku do projektu pierwotnego, wprowadzono dodatkowe zapisy ochronne oraz rekomendacje w ramach niniejszej prognozy.

Realizacja ustaleń planu nie spowoduje także powstania źródeł zanieczyszczeń środowiska powodujących negatywne oddziaływanie na ludzi i ich zdrowie i powstania istotnych źródeł zanieczyszczeń środowiska o zasięgu transgranicznym.

W ramach położenia w obszarze głównego zbiornika wód podziemnych GZWP 348 "Beskid Śląski" - wymagającego najwyższej ochrony zasobów wodnych – wprowadzono w uchwale informację.

W ramach działań służących zachowaniu retencyjności obszaru stosowane będą odwodnienia stoków i terenów powyżej nich w postaci rynien. Powyższe działania, jak i odtworzenie pokrycia roślinami powierzchni gleby na trasach narciarskich (wysiew wybranych gatunków traw) zapobiegają będą erozji i spływaniu mas ziemnych.

Nie przewiduje się wpływu, odlesienia 16,2392 ha użytków leśnych, na jednolite części wód podziemnych (JCWP RW200062132749 Żylica).

Inwestycje związane z realizacją m.in. tras narciarskich należą do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i wymagają sporządzenia Raportu o oddziaływaniu na środowisko na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, wydawanej na podstawie art. 72 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Wytyczne wynikające z raportu (przystąpiono do prac nad powyższym) i decyzji środowiskowej dadzą szczegółowe wytyczne dla kompleksowej ochrony terenu. Przeprowadzona zostanie szczegółowa analiza wpływu przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego wraz z przedstawieniem metod prowadzenia działań inwestycyjnych i wynikającymi z nich zobowiązaniami inwestora a także sposoby rekultywacji.

W ramach opracowywanego planu przeprowadzone zostanie postępowanie w sprawie przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne. Wnioskiem objętych zostanie 16,2392 ha dotychczasowych użytków leśnych. Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych Nadleśnictwo Bielsko w ramach realizacji odlesienia a także planu urządzenia lasów ustali formę realizacji kompensacji przyrodniczej w postaci planowych zalesień. Ewentualna kompensacja przyrodnicza jest możliwa do ustalenia na etapie sporządzania raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Proponowane zabiegi ochronne oraz monitoring przyrodniczy prowadzony od trzech lat na obszarze analogicznej inwestycji realizowanej i już działającej w rejonie Małego Skrzycznego i Hali Pośredniej, pozwala na wyciągnięcie wniosków, iż proponowana inwestycja w jej zakresie nie spowoduje większych zmian w środowisku leśnym ponad istniejące. Większość z rozwiązań ochronnych wskazanych m.in. w ramach rozdziału 7, zapobiegających i ograniczających negatywny wpływ wycinki leśnej, powinna być zastosowana na etapie realizacyjnym a nie stanowi materii planu miejscowego.

W przypadku stwierdzenia występowania gatunków roślin objętych ochroną prawną można zaproponować ich przesadzenie w inne miejsce gdzie warunki siedliskowe są odpowiednie. Stwierdzono występowanie m.in. goryczki trojeściowej (*Gentiana asclepiadea*). Występuje ona pospolicie w całym paśmie górskim, na którego terenie zlokalizowany jest planowany do modernizacji ośrodek narciarski. Obfite występowanie tego gatunku jest spowodowane wykaszaniem traw na trasach zjazdowych. W przypadku realizacji przedsięwzięcia kolizja ze stanowiskami goryczki nie jest możliwa do uniknięcia. Można wprowadzić działania ograniczające zniszczenie, opisane w rozdziale 5. Należy założyć, iż realizacja przedsięwzięcia spowoduje konieczność uzyskania zgody właściwego organu na zniszczenie części okazów.

W jaskiniach obszaru stoków Skrzycznego będących w zasięgu planowanego przedsięwzięcia nie stwierdzono obecności żadnego z gatunków nietoperzy. Żadna z jaskiń nie jest położona w obszarze planu miejscowego.

Planowana rozbudowa i modernizacja ośrodka narciarskiego nie zniszczy jaskiń (pozwala na zachowanie ich w stanie niezmienionym i nienaruszonym) oraz nie będzie miała wpływu na faunę w nich występującą.

Zalecenia ochronne dotyczące ochrony, potencjalnie mogących występować w jaskiniach, nietoperzy, są ukierunkowane na zachowanie i ochronę stanu bieżącego jaskiń i ich najbliższego otoczenia. Plan miejscowy to realizuje. Natomiast pozostałe zalecenia, jak nadzór przyrodniczy, będą wynikały z uzgodnień inwestycyjnych, w tym raportu oddziaływania na środowisko.

Zmiana planu wprowadzi do obszaru nieznacznie zmianę widokowo-krajobrazową, związaną głównie z odlesieniem fragmentu terenu oraz powstaniem w tym miejscu trasy narciarskiej. W obszarze planu nie powstanie żadna nowa zabudowa kubaturowa, ta istniejąca podlegać będzie modernizacji, rozbudowie. Oddziaływanie na krajobraz będzie widoczne jedynie w fazie realizacji inwestycji, natomiast po jej zakończeniu powstała infrastruktura nie będzie dodatkowym, większym ponad istniejącą od lat, obciążeniem dla krajobrazu.

Prognozuje się, że realizacja proponowanego planu nie będzie znacząco, negatywnie oddziaływać na środowisko, nie spowoduje powstania istotnych źródeł zanieczyszczeń środowiska o zasięgu transgranicznym, bądź mogącym mieć wpływ na obszary cenne przyrodniczo, w tym na obszary Natura 2000 (a także ich integralność) oraz inne ustanowione i proponowane formy ochrony przyrody. Nie spowoduje także powstania źródeł zanieczyszczeń środowiska powodującym negatywne oddziaływanie na ludzi i ich zdrowie.

Nie przewiduje się znaczącego, skumulowanego z innymi przedsięwzięciami (Szczyrkowski Ośrodek Narciarski), oddziaływania projektowanego miejscowego planu na środowisko przyrodnicze.

Ocenia się, iż dzięki uwzględnieniu i przyjęciu w projekcie planu wniosków płynących z wytycznych Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i Lasów Państwowych oraz z przeprowadzonych analiz, określeniu potencjalnych zagrożeń i w konsekwencji przyjęciu i wpisaniu do zmiany planu rozwiązań oraz środków ochronnych ograniczających możliwość wystąpienia znaczących negatywnych oddziaływań – szeregu zakazów i nakazów umożliwiających ich wyeliminowanie, bądź skuteczne ograniczenie, ustalenia zmiany planu nie spowodują zwiększenia uciążliwości dla środowiska, przyrody i zdrowia ludzi, tak w obrębie terenu będącego przedmiotem planu, jak i na terenach sąsiednich. Inwestor i użytkownicy terenu poza obowiązkami wynikającymi z przepisów odrębnych będą bowiem zobligowani do przestrzegania wszystkich obowiązków w nich ustalonych. Efektem winna być gwarancja, że inwestycja nie pogorszy stanu środowiska.

Można powiedzieć, że w projekcie planu generalnie starano się zawrzeć wszystkie wynikające z potrzeb ochrony środowiska i możliwe do realizacji warunki zagospodarowania terenu oraz zapisy ochronne i zasady zaopatrzenia w media, biorąc pod uwagę zasadę zrównoważonego rozwoju.

15. WYKAZ PRZEPISÓW PRAWNYCH, DOKUMENTÓW I MATERIAŁÓW ŹRÓDŁOWYCH

Materiały dokumentacyjne i źródłowe

- 1) „Opracowanie ekofizjograficzne Miasta Szczyrk” (ARCHIMEDES, Bielsko – Biała sierpień 2017),
- 2) „Opracowanie ekofizjograficzne do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego”, Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska, Katowice 2015r.
- 3) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Szczyrk,
- 4) Prognoza oddziaływania na środowisko projektu Planu Urządzenia Lasu dla Nadleśnictwa Bielsko na okres od 1.01.2018 do 31.12.2027 r. (BULIGL, 2018),
- 5) Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+
- 6) „Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2008 – 2033. Tezy i założenia”,
- 7) „Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego na lata 2000 – 2020 (Uchwała Sejmiku Województwa Śląskiego Nr III/47/1/2010 z dnia 17 lutego 2010 roku),
- 8) „Ekspercki projekt Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2033”,
- 9) „Ekspertyza hydrologiczna zagrożeń powodziowych na obszarze miasta Szczyrk” (Towarzystwo Urbanistów Polskich – Zakład Planowania Przestrzennego w Katowicach, 1998r.).
- 10) „Studium określające granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nieobwałowanych w zlewni Soły” (RZGW w Krakowie, 2004r.),
- 11) „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim - koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa – etap I” Parusel, Skowrońska, Wower, Katowice 2007,
- 12) „Dokumentacja do projektu planu ochrony Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego” (Krameko, Kraków, 2008),
- 13) „Projekt korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 w Polsce” (Jędrzejewski i in., 2005),
- 14) „Osobliwości szaty roślinnej województwa bielskiego”, L. Bernacki, A. Blarowski, Z. Wilczek, Poznań 1998r.
- 15) „Przyroda Beskidu Śląskiego”, A. Blarowski, Poznań 1998r.
- 16) „Nietoperze Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego-poradnik ochrony” (R. Mysłajek, S. Nowak, K. Kurek, 2008r.),
- 17) „Uwarunkowania przyrodnicze w planowaniu przestrzennym”, K. Dubel, Białystok 2000r.
- 18) „Fizjografia urbanistyczna”, A. Szponar, Warszawa 2003r.,
- 19) „Stan środowiska w województwie śląskim w 2017r.” Katowice, 2018r. Inspekcja Ochrony Środowiska - Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach.
- 20) „Raport o stanie powietrza w województwie śląskim w 2018 roku (GIOŚ, Katowice 2019r.)
- 21) Klasyfikacja stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego Oraz oceny stanu jednolitych części wód

- powierzchniowych rzecznych Województwa śląskiego za 2018 rok (GIOŚ, Katowice czerwiec 2019),
- 22) J. Kondracki, Geografia fizyczna Polski., Wydawnictwo Naukowe PWN Warszawa, 1978,
- 23) Mapy sozologiczne,
- 24) Strony internetowe instytucji związanych z ochroną środowiska (w tym także przyrody i zdrowia) oraz planowaniem przestrzennym
- 25) „Raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: 'Przebudowa i modernizacja tras narciarskich na stokach góry Skrzyczne – odcinek Skrzyczne – Skrzyczne Doliny' realizowanego na działkach nr 8130/1, 8131/2, 8131/8 i 8137/1 w Szczyrku” (EKO-CONSULT, Nowy Sącz, lipiec 2011r.),
- 26) „Analiza oddziaływania na środowisko zadania inwestycyjnego pn. 'Rozbudowa ośrodka w obrębie masywu Skrzycznego w COS-OPO w Szczyrku” (Eko-Consult, Nowy Sącz 27.02.2020 r.)

Ważniejsze przepisy prawne

1. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396),
2. Ustawa z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2018r. poz.1945 z późn. zm.),
3. Ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2018r. poz.2081),
4. Ustawa z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz.U. z 2015r. poz. 1777),
5. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2018 r. poz.2204),
6. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2018 poz. 1614 z późn. zmianami)
7. Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. (Dz.U. z 2015r. poz.460 z późniejszymi zmianami),
8. Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2018r. poz.2268),
9. Ustawa z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2017 r, Nr 1161)
10. Ustawa z dnia 6 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, (Dz.U. z 2019 r. poz. 868),
11. Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz.U. z 2019 poz. 972)
12. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz.U. z 2019 poz. 1862),
13. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz.U. z 2019 poz. 701),
14. Ustawa z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2018 poz. 1854),
15. Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. z 2019 r. poz. 1437),
16. Ustawa z dnia 6 lipca 2001r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju (Dz.U. z 2001r. Nr 97, poz. 1051 z późniejszymi zmianami)
17. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz.U. z 2002. Nr 155, poz.1298),
18. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz.U. z 2014r. poz. 1800)
19. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. z 2002r. Nr 165, poz. 1359),
20. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012r. poz.1031)
21. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. z 2016r. poz. 2183)
22. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. z 2014r. poz. 1409)
23. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz.U. z 2014r. poz. 1408)
24. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymywania tych poziomów (Dz. U. z 2003r. Nr 192, poz. 1883)
25. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014r., poz. 112)
26. Rozporządzenie z dnia 20 czerwca 2007r. w sprawie informacji dotyczących ruchów masowych ziemi (Dz.U.Nr 121, poz. 640),
27. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2008r. w sprawie kryteriów wystąpienia szkody w środowisku (Dz.U. z 2008r. Nr 82, poz. 501 tekst jednolity)
28. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014r. poz. 1169)
29. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2016r. Poz. 71)
30. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły
31. Ramowa Dyrektywa Wodna 2000/60/WE (RDW) z dnia 23 października 2000 r.,
32. Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 23 października 2007r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, potocznie zwana Dyrektywą Powodziową.
33. Dyrektywa Rady Parlamentu Europejskiego 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 roku dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.5.1991r., str. 40-52 z późn. zm.; Dz. Urz. WE polskie wydanie specjalne z 2004r., rozdz. 15, t.002, str. 26)